

ARENBERG BRANDT

Afgelopen vrijdagmiddag werd de campus Arenberg opgeschrikt door een brand in aula 200G. De betrokken studenten werden geëvacueerd en kregen een vervroegd weekend. Minder gelukkig zijn de mogelijke verantwoordelijken.

CEDRIC HAUBEN |

Iets na 15 uur brak de brand uit. De aula werd op dat moment niet gebruikt. "Nadat het brandalarm voor de tweede keer werd ingeschakeld stuurde de assistente ons toch maar naar buiten," zei Amaury Defrère, die in hetzelfde gebouw een oefenzitting volgde. "Iedereen dacht dat het om een brandoefening ging en er was dan ook helemaal geen paniek." Maar al snel bleek dat de situatie erger was dan ze eruit zag.

ROOFING

"De brand is ontstaan op het dak van de aula, waar aannemers bezig waren met de afwerking van herstellingswerken. De dakisolatie was pas vernieuwd en de installatie van zonnepanelen moest nog volgen," vertelt het hoofd van veiligheidsdienst VGM, Lieven Put. "Het vuur ontstond in het dak en heeft zich daar binnenin voortgezet. Dat verklaart waarom er geen vlammen uit het gebouw sloegen." Maar de schade is er niet minder om. "Het grootste deel van het dak is vernield en ook de rook- en waterschade binnenin zullen aanzienlijk zijn. Het dak

Een dakbrand zorgde voor schade in aula 200G in Heverlee.

en de draagstructuur zullen sowieso moeten worden vernieuwd."

Uit goede en nauw betrokken bron vernamen wij dat de hoge werkdruk bij de herstellingswerken de waarschijnlijke aanleiding voor het voorval is. Vrijdag zouden er meer dan vijftien personen tegelijk bezig

geweest zijn om de roofing te branden, het aan elkaar smelten van dakdefolie met een gasbrander. Een klus die naar verluidt nooit zonder risico verloopt en veel meer sinecure vereist dan er hier aan de dag werd gelegd. De droogte van de laatste weken maakte het dak extra kwetsbaar.

Dak volledig vernield, rook- en waterschade in aula

De mogelijke aanleiding voor de haast bij de werken, vernamen wij uit dezelfde hoek. Om de geplande zonnepanelen voordelig te kunnen plaatsen, zou dat nog moeten gebeuren met de hulp van de fameuze groenestroomcertificaten. Nu de overheid de duur van die financiële compensaties drastisch heeft ingekort, begon de tijd te dringen.

Een prangende kwestie is of er al dan niet asbestdampen zijn vrij gekomen, een vraag die vooralsnog ontkend noch bevestigd werd.

VGM

Brandoefeningen zijn een imminente ellende, maar ze bewezen eens te meer hun nut. "Een paar minuten na de inschakeling van het brandalarm was de brandweer ter plaatse. Het evacuatieplan onder leiding van VGM werkte perfect," aldus hoofd Bewaking van de K.U.Leuven, Danny Van Herck.

ANDREW SNOWBALL

TEN TWEEDE

Paper komt in het vaarwater van thesis

Er zijn klachten over de deadlines van thesissen en papers in masters. Een thesis schrijven, is al zwaar genoeg. Toch vinden sommige faculteiten, zoals Letteren, dat deadlines van thesissen en papers op dezelfde dag mogen vallen. Dat zorgt uiteraard voor frustratie bij de studenten.

DEADLINES, P. 12

Op zoek naar een kot

Zoeken naar een kot is niet gemakkelijk. Interessante gebouwen zoeken, eigenaars contacteren, koten bezichtigen... Gelukkig zijn er enkele tips. Bijvoorbeeld: niet te vroeg beginnen aan de zoektocht, niet te laat beginnen en krijsend weglopen wanneer de kotbaas zich voorstelt als "meneer Appeltans". Maar er zijn nog veel meer dingen die u moet weten over koten.

KOTENTOCHT, P. 5

Herman Koch in Leuven

Als u van boeken en Hollanders houdt, dan moest u vorige week in bibliotheek Tweebronnen zijn. Daar kwam de Nederlandse auteur-acteur Herman Koch spreken over zijn nieuwe boek *Zomerhuis met Zwembad*. Maar ook over zijn oude boek *Het Diner*. Dit blad strikte hem voor een geinig interviewje.

INTERVIEW, P. 11

Vierjarige bachelor?

De Universiteit Antwerpen is gewonnen voor een vierjarige bachelor, waarvan het eerste jaar een voorbereidingsjaar is. Daarmee hoopt ze het aantal studententent dat vervroegd zijn opleiding moet stopzetten, te verkleinen. Ook de Kortrijkse campus van de K.U.Leuven is aan het experimenteren.(jc)

PROPEDEUSE, P. 2

Beeld |

Afgelopen vrijdag trad Absynthe Minded gratis op op de Oude Markt, met een rits andere artiesten. Enfin, gratis... Niets is gratis. Een telecomoperator sponsoerde het hele zaakje in het kader van een marketingactie. We willen niet zeggen welke operator; we houden het erbij dat hij de *freedom of speech* hoog in het vaandel draagt. Fotograaf Nick de Gregorio, die een kijkje ging nemen, houdt niet zo van *speech*. Geef hem maar *image*.(jc)

(advertentie)

Naar een vierjarige bachelor?

In de strijd tegen lage slaagcijfers stelt de Universiteit Antwerpen voor om een voorbereidingsjaar in te voeren. Het idee kan op weinig bijval rekenen. Ondertussen experimenteert de K.U.Leuven met een instapmodule.

JENS CARDINAELS |

De overgang van het secundair naar het hoger onderwijs blijft problematisch. Daarom zijn de universiteiten volop bezig met de uitbouw van een beter oriënteringsbeleid. Het is zeer waarschijnlijk dat er een oriënteringstest komt. Maar er wordt ook nagedacht over een propedeusejaar; een jaar na het zesde middelbaar waarin studenten zich voorbereiden op het hoger onderwijs.

De grootste voorstander van een propedeusejaar is de Universiteit Antwerpen (UA). Vicerector Alain Verschoren stelt voor om een vierjarige bachelor in te voeren, waarvan het eerste jaar een propedeusejaar is. "Je kunt dat jaar in een opleiding integreren, maar het kan ook ernaast," zegt hij. Het middelbaar onderwijs moet betrokken worden. "Als we merken dat studenten in het middelbaar erg goed presteerden, zouden ze het propedeusejaar kunnen overslaan en meteen kunnen starten in de tweede fase van de bachelor."

Hoe moet dat propedeusejaar er uitzien? "Je zou achtergrondkennis kunnen aanleren en het taalgevoel verscherpen. Verder stelt een propedeusejaar de definitieve studiekeuze uit." Verschoren benadrukt dat het voorlopig nog om vage ideeën gaat. Hij vindt het vooral hoopgevend dat er over nagedacht wordt. "Eindelijk kijken de universiteiten verder dan hun eigen instelling."

Een langere studieduur kost extra geld en wie gaat dat betalen in tijden van besparingen? Verschoren: "Je kunt je afvragen of het gaat om studieduurverlenging. De bachelor zal een jaar langer duren, maar een propedeusejaar zal ervoor zorgen dat minder studenten een jaar vergoien." Het idee is al afgetoetst bij Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). Die liep er volgens Verschoren niet warm voor.

Joke Denekens, de voorzitter van de Onderwijsraad van de UA, is pessimistisch. Het plan van de vierjarige bachelor met propedeusejaar zal het volgens haar niet halen en dat komt deels door de tweejarige master die men in academische opleidingen wil invoeren. "Moeten alle richtingen een tweejarige master hebben, met extra aandacht voor onderzoek? Elke student moet weten hoe hij onderzoek moet voeren, maar niet al onze studenten moeten onderzoekers worden. Dan denk ik dat het nuttiger is de doorstroming in de bachelor te verbeteren."

Volgens K.U.Leuven-rector Mark Waer is er nood aan betere oriëntering in het eerste jaar, maar hij is geen uitgesproken propedeusefan. "Een aantal jongeren hebben

nog niet de maturiteit om op hun achttiende een keuze te maken. Daarom doet het middelbaar veel inspanningen, maar het kan beter. De universiteiten proberen studenten nu al goed te begeleiden, maar we stellen vast dat dat niet volstaat.

Waer is een voorstander van trajectbegeleiding: "Er zijn studenten van wie je weet dat ze het goed zullen doen, door de goede resultaten die ze in het middelbaar behaalden. Hen kun je een track A laten volgen. Zwakkere studenten kun je beter een track B aanbieden, met veel begeleiding."

INGROEIEN

Dat lijkt op wat ze aan de subfaculteit Wetenschappen van Kulak, de Kortrijkse campus van de K.U.Leuven, willen doen. Daar starten ze vanaf volgend jaar namelijk met een ingroei-module. Studenten die kunnen motiveren dat

projectstage volgen. Als ze dat toch doen, dan zullen ze meer dan 180 studiepunten moeten opnemen in hun bachelor.

Volgens Paul Igodt, de voorzitter van de Subfaculteit Wetenschappen Kulak, is de module een ideaal middel om zwakkere studenten te helpen. "Sommige studenten hebben om wat voor reden dan ook bepaalde dingen niet geleerd. De instapmodule helpt hen." Maar is het niet de bedoeling dat het middelbaar basiskennis aanleert? "Beide polen moeten inspanningen doen. We hopen dat de module een baken zal zijn in het middelbaar."

Volgens K.U.Leuven-vicerector Ludo Melis is het niet uitgesloten dat er ook in Leuven dergelijke proefprojecten komen. "Het is in ieder geval beter dan een propedeusejaar, dat een drempel zou zijn en voor een tragere voortgang zou zorgen."

"Misschien ook proefprojecten in Leuven"

ze niet voldoende kennis bezitten om een wetenschappelijke richting te volgen — bijvoorbeeld omdat ze in het middelbaar een niet-wetenschappelijke richting volgden — kunnen een speciaal traject volgen. De eerstejaarsstudenten moeten vlak voor het academiejaar een basiscursus volgen, met een niet-bindende pass/fail-evaluatie. Tijdens het academiejaar volgen ze een tweede vak, met permanente evaluatie.

Studenten die dergelijke module volgen, mogen in principe in de derde fase van hun bachelor niet in het buitenland studeren of een

Propedeusejaar, instapmodule, oriëntering; wat vindt de Vlaamse Vereniging van Studenten daar eigenlijk van? "Wij zijn tegen een propedeusejaar," zegt voorzitter Tom Demeyer. "Het is een model dat onvoldoende onderzocht is en het creëert een groep van goede studenten en van zwakkere. Ook wordt de studieduur te lang: een vierjarige bachelor, een tweejarige master en nog eens een lerarenopleiding." De instapmodule van Kulak kan op meer goedkeuring rekenen. "Zwakkere studenten worden niet in een apart jaar gestopt," besluit Tom.

**MISTER
PROPEDEUSE
DELAYING CHOICE SINCE 2011**

LAURENS CERULUS

Schakelstudenten | Lage slaagkans

Met schakeltrajecten kunnen studenten van de ene opleiding aansluiten bij een andere opleiding. Het is zelfs mogelijk om van een professionele naar een academische opleiding over te schakelen. Maar in de praktijk worden de schakelende studenten te weinig begeleid.

LINDE SMEETS |

Bij de Leuvense studentenraad LOKO leeft het idee dat de slaagcijfers bij studenten uit een professionele vooropleiding die een schakelprogramma naar een academische master volgen, veel te laag liggen. Volgens LOKO-ondervoorzitter Thijs Van Den Brande zijn er geen harde cijfers beschikbaar, maar LOKO vreest dat de situatie in Leuven die in Gent zou kunnen benaderen.

"In Gent heeft onderzoek uitgewezen dat schakelstudenten dezelfde slaagcijfers halen als eerstejaarsstudenten," aldus Thijs, die zich de vraag stelt of dat wel wenselijk is. Gemiddeld slaagt immers slechts 38 procent van van de eerstejaars aan een van de Vlaamse universiteiten. LOKO is bezig met de uitwerking van enkele voorstellen om het probleem aan te pakken, maar de grote lijnen daarvan moeten eerst nog door de Algeme-

ne Vergadering van 20 mei worden goedgekeurd.

Ook vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans heeft weinig zicht op het gemiddelde slaagcijfer van alle schakelstudenten: "De slaagcijfers zijn zeer uiteenlopend voor de verschillende schakelprogramma's en variëren van minder dan 25 tot 80 procent. Hierdoor heeft het weinig zin om ze in hun algemeenheid te bekijken. De percentages worden onder meer bepaald door de natuurlijke afstemming van de instroom op het schakelproject. Volgens Baelmans wordt er geprobeerd de slaagcijfers omhoog te krikken, maar wordt er niet gefocust op een centrale aanpak van de schakelprogramma's als geheel.

Momenteel zijn het de Permanente Onderwijscommissies (POC) van de master waarop het schakelprogramma voorbereidt, die waken over de kwaliteit en de inhoud van het schakelprogramma.

"Meestal liggen die programma's vast," zegt Baelmans, "hoewel afhankelijk van het individuele voortraject van de student vrijstellingen kunnen verkregen worden."

WILLEKEUR

Volgens LOKO vormt de samenhang van de schakelprogramma's vaak een probleem. De volgtijdelijkheid van vakken wordt niet altijd gerespecteerd. Zo zijn er gevallen bekend waarin het vak Statistiek 2 voorafgaat aan Statistiek 1. Thijs: "Er zijn zelfs situaties bekend waarin twee studenten met eenzelfde vooropleiding een verschillend vakkenprogramma voorgeschoteld krijgen, waarbij het

voordelen, maar maakt ook willekeur van de programmadirecteur mogelijk.

De ad-hocbenadering van de programmasamenstelling is niet de enige factor die bijdraagt tot de lage slaagcijfers van schakelstudenten. Thijs haalt aan dat er werk moet worden gemaakt van een duidelijker informatiebeleid. Schakelprogramma's zijn behoorlijk zwaar en het is daarom belangrijk in de eerste plaats gemotiveerde en goed voorbereide studenten aan te trekken. De mogelijkheid om de student reeds tijdens zijn professionele bachelor een academisch keuzevak te laten opnemen als proevertje, kan in overweging worden geno-

men. Navraag bij de studenten en een rapport van de Associatie K.U.Leuven wijzen bovendien uit dat er momenteel zeer weinig begeleiding voorzien is voor schakelstudenten.

"Willekeur van de programmadirecteur is mogelijk"

men. Navraag bij de studenten en een rapport van de Associatie K.U.Leuven wijzen bovendien uit dat er momenteel zeer weinig begeleiding voorzien is voor schakelstudenten.

Het reeds behaalde professionele bachelordiploma onderscheidt schakelstudenten van anderen. Doorgaans komen die eersten matuurer en mét stage-ervaring de universiteit binnen. Daarom zijn zij in sommige gevallen beter geplaatst om innovatief onderzoek te doen en hebben zij meer ervaring met de markt. Samengevat moet hun diploma als geheel worden aangewend in het schakeltraject. Dat gebeurt volgens LOKO momenteel nog te weinig.

Visitatiecommissie | Media-ethiek

Als officieuze visitatiecommissie onderzoekt Veto de kwaliteit van een aantal lessen door haar medewerkers uit te sturen naar lessen waar zij niet eens thuishoren. Op een blauwe maandag bracht dat ons naar de campus Sociale Wetenschappen voor een les media-ethiek.

FRANK PIETERMAAT |

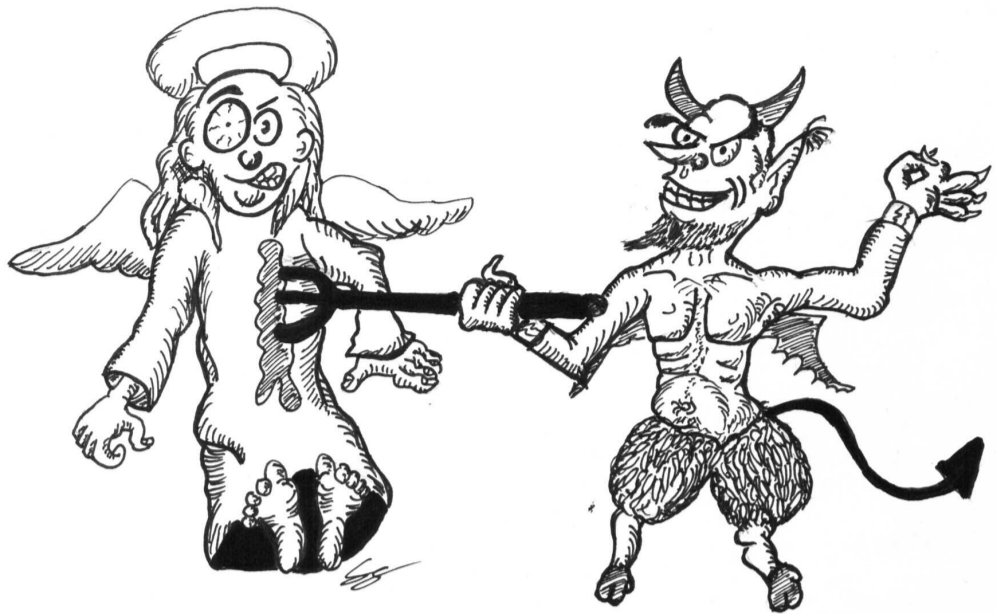
Na een aangenaam middagmaal in Alma 2 hebben wij net genoeg krachten opgedaan om het oneindige aantal trappen te beklimmen naar de aula waar we moeten zijn. Die bevindt zich immers op de vierde verdieping. Tien mintuten te vroeg betreden wij het leslokaal wanneer er nog maar een aanwezige is. Druppelsgewijs stromen onze medestudenten binnen tot de aula behoorlijk gevuld is.

Wij zijn geflankeerd door een schone blonde en een nog knappere brunette wanneer professor Pattyn het leslokaal betreedt. Hij geeft een ietwat saaie en ongeïnteresseerde indruk bij zijn binnenkomst. Dat blijkt deels te kloppen eens hij het woord neemt om ongeveer drie mi-

Hoe meer hij ons door de geschiedenis gidst, hoe geboeider wij luisteren. Ook al verschuift onze aandacht af en toe naar ons buurmeisje, toch proberen wij zo goed mogelijk te volgen. Zo leren we bij over ethiek in het vroege christendom, de manier waarop Aristoteles over ethiek dacht en tussendoor passeren ook de middeleeuwen. Daarbij wordt alles vaak verduidelijkt met heel wat voorbeelden, wat bij ons zeker in de smaak valt.

PAUZE

Na 55 minuten is de pauze toch welgekomen. De lesinhoud is boeiend, maar bij momenten ook heel abstract. Daar komt geen verandering in na 7 minuten break. Integendeel, de les lijkt meer en meer de filosofische kant op te

met veel plezier beantwoordt.

Doorheen het tweede gedeelte dwaalt onze aandacht toch wat af. Wij beginnen rond te kijken in het auditorium en merken dat wij niet de enigen zijn bij wie de vermoedheid toeslaat. Toch schrikt iedereen even recht wanneer de prof aankondigt dat een bepaald lespunt weleens in een examen-vraag zou gegoten kunnen worden. Vlijtig wordt genoteerd, daarna worden de pennen weer neergelegd.

De les zal ons achteraf gezien nog het meeste bijblijven vanwege de leuke quotes die door professor Pattyn op tijd en stond het audito-

rium worden ingegooid. Een kleine selectie kunnen we u niet othouden: "Als een koe gelukkig grazen in de wei, is niet iets waaraan onze menselijke natuur beantwoordt." "Iemand die drankzuchtig is, kent geen bevrijdend genot." En *top of the bill*: "De kunst bestaat erin een levensstijl te ontwikkelen die de moeite waard is."

Aangezien de aandacht verslapt tijdens een laatste reeks foto's, het eerste beeldmateriaal van de les, besluit professor Pattyn de les te beëindigen. Wij verlaten het auditorium in aangenaam gezelschap en laten de ethiek voor wat

het is. Ook al hebben we veel opgestoken; na twee uren heeft ons hoofd rust nodig.

QUID LES?

Prof: Bart Pattyn

Wie: Schakelprogramma master in de Communicatiewetenschappen, bachelor in de Communicatiewetenschappen

Waar: AV 04.12

Wanneer: Maandag van 14 uur tot 16 uur

Pauze: Van 14.58 uur tot 15.05 uur

Geflankeerd door een schone blonde en een nog knappere brunette

nuten over twee. Hij brengt ons de geschiedenis van de ethiek met een monotoon stemgeluid, maar weet duidelijk wel waarover hij praat en hij lijkt er zelf ook gepassioneerd door.

gaan, zeer tot de voldoening van een aantal filosofiestudenten op de rij voor ons. Die weten tijdens het tweede deel geen blijf met hun enthousiasme en vuren allerlei vragen af, die professor Pattyn

Vertegenwoordiging na 2012 | Hete aardappel

De Leuvense studentenraad LOKO zal binnenkort niet meer bestaan op de manier zoals u ze nu kent — of misschien niet kent. Het hoger onderwijs wordt in 2012 immers sterk hertekend, door de opname van een aantal hogeschoolopleidingen in de universitaire structuren. Het feit dat die opleidingen over het hele Vlaamse land verspreid zijn, jaagt een schokgolf door de studentenvertegenwoordiging.

PIETER HAECK & LINDE SMEETS |

Op de Algemene Vergadering (AV) van LOKO van 29 april werd er ingestemd met de algemene krijtlijnen hoe LOKO er na 2012 zal uitzien. De K.U.Leuven integreert vanaf 2012 immers een 15.000-tal extra hogeschoolstudenten in haar structuren, verspreid over faculteiten zoals Economie, Ingenieurswetenschappen en Sociale wetenschappen. Het feit dat die studenten ge-

ganen zoals de Vlaamse Vereniging van Studenten. Die raad zal verantwoordelijk zijn voor alle 50.000 studenten.

Het spreekt uiteraard voor zich dat niet alle taken van LOKO puur vertegenwoordigend zijn. Zo is de ondersteuning van LOKO bij de activiteiten van de Leuvense studentenkringen uiteraard eerder campusgebonden, net zoals de vertegenwoordiging van de Leuvense student bij de meer lokale instanties,

onderwijs en de lokale ondersteuning niet risicovol is, wordt immers door de integrerende hogeschoolopleidingen van tafel geveegd.

Vincent Beckers van de HUB legt uit: "Wij hebben onlangs gemerkt bij onze eigen fusie met KaHo-Sint-Lieven dat elke campus andere noden heeft bij bijvoorbeeld sociale items, zoals studentenrestaurants. De campusraden zijn dus cruciaal."

PRINCIPIEEL

De principiële lijnen zijn dus reeds uitgetekend door de Leuvense studentenraad, maar dat betekent slechts de basis van verdere onderhandelingen over de verdere implementatie. De nota spreekt bijvoorbeeld van een "hoogdringende discussie", wat vragen oproept over de timing van dit dossier.

Heeft men dit dossier niet te laat aangepakt? "Neen," zo stelt Thomas In't Veld die voor LOKO het dossier opvolgt. "LOKO is de eerste studentenraad die het dossier concreet aanpakt. Dit jaar moet er al een principebesluit zijn binnen de AV, zodat het dossier later in detail kan worden bediscussieerd," aldus Thomas. "Bovendien heeft het dossier ook bij de Vlaamse regering vertraging opgelopen, wat ons meer ademruimte geeft, waarschijnlijk tot het academiejaar 2013-2014."

Ook de integrerende hogeschoolopleidingen beamen dat de

materie niet eerder aangepakt kon worden. "Het heeft absoluut geen zin om te praten over participatiestructuren als de universiteit nog geen beslissingen heeft genomen over de concrete integratie. Je kunt een taart pas eten als ze gebakken is," aldus Vincent. Uiteraard moet bij dat alles worden opgemerkt dat LOKO zeker de grootste integratieoefening te maken heeft en dat er zeker nog wel wat werk te doen is.

MOTIVEREN

Dat die taart nog wel eens zwaar op de maag zou kunnen vallen, blijkt uit het feit dat er nog een aantal duidelijke twistpunten op tafel liggen. Zo is er bij de hogescholen veel kritiek te horen op het feit dat de vertegenwoordiging binnen de Studen-

wording in de Studentenraad volgens opleiding, en niet volgens faculteit.

"Mensen motiveren voor participatie is al moeilijk. Als ze zich dan nog eens moeten verplaatsen en daar numeriek overvleugeld worden, dan wordt het helemaal onmogelijk." Toch geven de hogescholen toe dat LOKO zeker een klik heeft gemaakt in haar houding tegenover hen. "Ze zien ons niet langer als concurrenten, maar als partners," aldus Vincent.

Toch staat het buiten kijf dat er nog veel werk op de plank ligt. Zeker voor de kringen, die de eindbeslissing hebben in de manier waarop zij de facultaire vertegenwoordiging zullen organiseren. "Het is wel zo dat er een ondersteu-

"Mensen motiveren voor participatie is zo al moeilijk"

tenraad K.U.Leuven zou gebeuren op het niveau van de faculteiten.

"Wanneer een studentenvertegenwoordiger van Handelswetenschappen uit Brussel dan naar de AV van de Studentenraad K.U.Leuven afreist, komt zijn mening daar te staan tegenover meerdere studentenvertegenwoordigers met Leuvense belangen," stelt Vincent. Wat is dan het alternatief? De organisatie van de vertegen-

ning van heel de operatie gebeurt bij LOKO en StAL. Zo is er een AV-commissie die zich primair richt op heel de integratie in 2012, maar ook StAL is bezig met de opvolging van de werkgroepen van de verschillende opleidingen," aldus Thomas. Maar de vrees is sterk aanwezig dat door eventuele onderbemanning binnen die organen men deze ondersteuning niet helemaal zal kunnen volhouden.

"Je kunt een taart pas eten als ze gebakken is"

vestigd zijn in een aantal campussen over heel Vlaanderen, stelt LOKO voor het probleem om ook de niet-Leuvense campussen efficiënt te vertegenwoordigen.

LOKO wordt na 2012 dan ook in twee gesplitst, aldus de nota die voorlag op de AV. Enerzijds komt er een Studentenraad K.U.Leuven die instaat voor de vertegenwoordiging van de studenten aan de universiteit, maar evenzeer aan externe or-

zoals Alma en Velo. Daarvoor zal er, net zoals bij de niet-Leuvense campussen, een Campusraad Leuven worden opgericht.

OPSPLOTSING

Die opsplitsing is dan ook een van de grootste veranderingen die de participatiestructuur door de integratie sowieso lijkt te zullen ondergaan. De vraag of de opsplitsing van vertegenwoordiging op het vlak van

EVALUATIE STUDENTENRAAD

SOCIAAL

Vorige week kon u in dit blad lezen hoe de afdeling Onderwijs van LOKO, de Lewense studentenraad, het er dit jaar van af heeft gebracht. Deze week worden de pijlen gericht op het deelbureau Sociaal.

MARGOT HOLLEVOET & ELINE VAN ELDERE |

Het deelbureau Sociaal is verantwoordelijk voor studentenvoorzieningen zoals Alma, Acco, huisvesting, diversiteit en mobiliteit. Al die diensten hebben elk hun eigen LOKO-mandataris, die samen het deelbureau Sociaal vormen. Sommige mandaten worden door één persoon gecumuleerd en dat is nefast voor de berg werk die verzet had moeten worden. Pieter Busschaert, voorzitter van het deelbureau Sociaal, legt uit: "We zijn zwaar onderbemand. Vorig academiejaar waren er

Diversiteit was dit jaar een moeilijke post

PIETER BUSSCHAERT, VOORZITTER
LOKO-DEELBUREAU SOCIAAL

22 mandatarissen voor Sociaal, dit jaar moeten we dezelfde hoeveelheid werk verzetten met maar 14 mensen. Daardoor zijn er verschillende cumuls en is het ontzettend druk. Ondanks het tekort aan mensen, hebben we veel kunnen doen. We hebben ons toch kunnen laten horen." Jan De Vriendt, directeur van de Studentenvoorzieningen bij de K.U.Leuven, vindt dat het kleine aantal mandatarissen maar een beperkte invloed op het functioneren heeft gehad. "De mandatarissen vangen het tekort aan mensen heel goed op, dat is toch geen trivialiteit."

Toch zijn er meer kritische stemmen die stellen dat het gebrek aan engagement het grote probleem is waarmee LOKO kampt. Met een tekort aan mandatarissen, moet LOKO binnen de Algemene Vergadering tijd en moeite

investeren om nieuwe mensen te zoeken. Koen Neyens, de verantwoordelijke bij de K.U.Leuven voor studenten met een functiebeperking stelt dat LOKO actief nieuwe kandidaten moet zoeken. Het tekort aan mandatarissen kan Busschaert niet ontkennen: "Vorige jaren werd er veel meer gelobbyd, maar toen hadden ze ook meer mankracht. Het was dit jaar moeilijker om veel inspraak te hebben, we kunnen ook niet op twee plaatsen tegelijk zijn. Rekruteren is dus echt nodig."

Het mandaat diversiteit kende dit jaar nogal wat problemen. Zo stapte een mandataris in het begin van het academiejaar uit zijn functie wegens interne strubbelingen. Busschaert: "Diversiteit was een moeilijke post. Na het ontslag van die mandataris, bleven er nog twee over en, terwijl we er eigenlijk vijf nodig hadden. Toch hadden we goede contacten met de verschillende werkgroepen. Ook de nieuwe werkgroep rond gender en diversiteit heeft een uitstekende visietekst opgesteld, samen met de Algemene Vergadering." Blijkbaar draait de perceptie over het genderbeleid van LOKO mee met de wind. Zo zei Busschaert in

Veto 3722: "Het probleem is dit jaar al diverse keren aan bod gekomen, zonder dat er evenwel tot concrete actie is overgegaan. Er worden dan vragen gesteld aan de Algemene Vergadering, maar die lijkt de nood niet te zien. Er is wel degelijk sprake van genderblindheid. Vooral bij grote kringen is er systematisch een vertekening in het aantal vrouwelijke vertegenwoordigers."

PARTYCIPIATION

Ook Partyicipation, de vroegere Week van de Diversiteit, werd medegeorganiseerd door het deelbureau Sociaal. Die week had als bedoeling de diversiteit en het internationale karakter van Leuven te promoten. Neyens, betreurt het gebrek aan inzet van studenten bij de organisatie van Partyicipation. De rol van de studenten had iets straffer gemogen. Nu leek het alsof de K.U.Leuven de enige hoofdorganisator was. LOKO heeft de kans laten liggen om haar stempel te drukken en haar diversiteitsbeleid in de kijker te zetten," aldus Neyens.

"Terechte kritiek," repliceert Busschaert. "Al was het de bedoeling om meer studenten te betrekken. We gaan ervoor, dat is het sig-

naal dat we wilden sturen." Beide visies liggen dus uit elkaar, hoewel de kritiek geslikt wordt en zelfs terecht genoemd wordt. In de wandelgangen wordt gezegd dat het misschien eens tijd wordt dat alle partijen eens met elkaar spreken, in plaats van naast elkaar.

Neyens is vooral gefocust op voorzieningen voor studenten met een functiebeperking. Zijn grote droom is dat ook die studenten zich engageren binnen de kringen, iets dat nu nog te weinig het geval is. "Maar dat gaat natuurlijk niet direct en ook niet vanzelf, net zoals de genderproblematiek," stelt Neyens.

LOKO Sociaal heeft wat kansen gemist om zich dit jaar bij de studenten te profileren. Neyens: "LOKO had zich kunnen engageren in De Toegankelijkste Toog, het project voor de toegankelijkheid van de Oude Markt. Bijvoorbeeld door het door te trekken naar de fakbars, of naar de kringwebsites, want die scoren op vlak van toegankelijkheid nog steeds laag." LOKO lijkt zich daar bewust van te worden: "Dat is iets voor het team van volgend academiejaar. De criteria zijn opgesteld, de goedkeuring moet nog gebeuren," aldus Busschaert.

De liefde gaat door de maag en dus zit de gemiddelde student wel in met de kostprijs van een Almamaaltijd. Busschaert: "Zoals ons beleidsplan zei, staan wij open voor discussie, bijvoorbeeld over halal-vlees. Dat de onderste prijsklasse duurder geworden is, komt door het bureau Sociaal van vorig academiejaar. Wij blijven de prijzen bewaken. Alma wil meer een ontmoetingsruimte worden, de maaltijden zullen dan minder belangrijk zijn. Dat proces gaat traag, maar het debat mag zeker opengetrokken worden." Ook LOKO-voorzitter Dennis De Roover is trots op de verwezenlijkingen rond vegetarisch eten bij Alma. Welke verwezenlijkingen dat zijn, is onduidelijk.

AFGESCHOTEN

Elke weldenkende mens die per ongeluk al eens op een Algemene Vergadering van LOKO verzeild is geraakt, vraagt zich af hoe zo'n omslachtig orgaan degelijke beslissingen kan nemen. Ook De Vriendt maakt zich zorgen: "Er lijkt een gebrek aan interesse te bestaan onder de leden

van de AV. De vertegenwoordigers van de kringen lijken vooral aan zichzelf te denken, terwijl de beslissingen met een belangrijke maatschappelijke achtergrond ook door een grote groep moeten worden gedragen. Er is hard gewerkt aan de kloof tussen de mandatarissen en de kringen, maar het blijft een uitdaging." Busschaert beaamt: "Zaken zoals het cudicertificaat en het genderbeleid krijgen we gewoon niet verkocht aan de AV. Er lijkt daarvoor geen draagvlak te bestaan in de kringen."

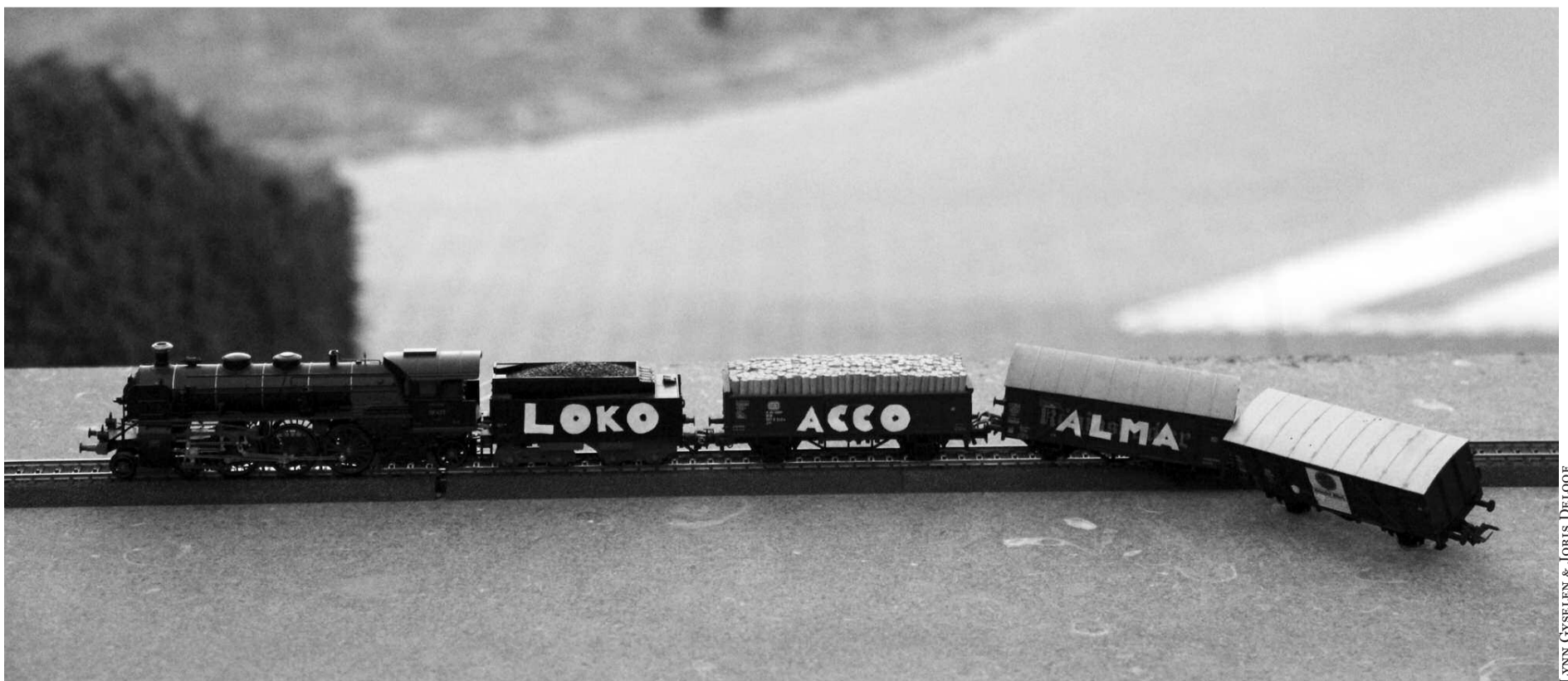
Pas verkozen LOKO-voorzitter Bram Smits weet ook dat sommige voorstellen ondoordacht zijn afgeschoten op de AV: "Dat is on dankbaar voor de mandatarissen, zeker omdat er soms te snel en zonder achtergrondkennis voorstellen worden geweigerd." Huidig voorzitter De Roover heeft een gelijkaardige visie: "Het is moeilijk een evenwicht te vinden tussen een

Het is soms niet duidelijk wat LOKO Sociaal inhoudt

BRAM SMITS, LOKO-VOORZITTER
2011-2012

voortrekkersrol en de individuele belangen van kringen. Daarom moeten we punten herhaaldelijk op de agenda zetten om op die manier het bewustzijn te verhogen en een draagvlak te creëren voor in de toekomst."

Het komt er dus op neer dat LOKO voldoende mandatarissen zal moeten zoeken, die ook de moed niet opgeven als hun voorstellen weer eens afgeknald worden op een passieve AV, waar vooral met non-argumenten gegoocheld wordt. Smits ziet dat positief in: "Sociaal staat heel dicht bij de studenten, het is alleen niet duidelijk wat het soms inhoudt. Toch zijn er al veel studenten, ook van buiten LOKO, die hun interesse hebben laten blijken."

Kotenaanbod

Wachten is de boodschap

Het lijkt bijna een traditie te zijn dat er berichten verschijnen over een kottekort als het academiejaar op zijn laatste benen loopt. Met als gevolg dat de kotzoektocht steeds vroeger begint, hoewel de website Kotwijs.be pas op 1 juni beschikbaar is.

MARGOT HOLLEVOET |

Katrien Devillé, de coördinator van de huisvestingsdienst van de K.U.Leuven, ontkent dat er een kottekort is: "Er is wel een krappe kamermarkt op dit moment. Het is wel zo dat er in de loop van de volgende jaren koten zullen moeten bijkomen, omdat steeds meer internationale studenten naar Leuven komen en omdat er meer studenten op kot gaan en ook langer blijven studeren. Daar wordt aan gewerkt. In september kunnen de studenten terecht in De Vesten, een nieuwe gesubsidieerde residentie van de K.U.Leuven. Vanaf het tweede semester komt daar het Bijbelinstituut nog bij. Op de privémarkt zijn er bouwvergunningen uitgereikt voor enkele honderden koten," aldus Devillé.

Berichten over een kottekort

en de steeds vroegere jacht op koten spelen in de kaart van de malafide kotbazen. Zij plaatsen hun koten op websites zoals Opkotlinleuven.be, waar de huisvestingsdienst van de K.U.Leuven geen controle over heeft. "Vroege zoekers komen dan terecht in koten die eventueel niet voldoen aan de kwaliteitsnormen die het kamerdecreet heeft opgesteld. Door de geruchten over een tekort zijn de huurprijzen voor volgend academiejaar ook aan het stijgen. Om een goed evenwicht in de prijs-kwaliteitverhouding te hebben, zou er eigenlijk een overaanbod moeten zijn."

Waarom de (toekomstige) studenten zo vroeg naar een kot gaan zoeken, vertelt zesdemiddelbaarleerling Evelien. "De officiële website van de K.U.Leuven is pas beschikbaar vanaf 1 juni. Dat is vlak voor de examens en dan is er weinig

Huisvestingscoördinator Katrien Devillé: "Als de studenten alleen nog maar via Kotwijs.be een kot zoeken, worden slechte kotbazen buiten spel gezet."

SOPHIE VERREKEN

tijd om het aanbod uit te pluizen en koten te bezoeken. Ook hebben veel vrienden van mij al een kot gevonden." Mevrouw Devillé? "Dat is een vaak gehoorde klacht, dat we te laat online verschijnen. Maar hoe vroeger wij Kotwijs.be online zetten, hoe vroeger de kotbazen moeten weten of hun huurders hun kot willen opzeggen. Studenten weten dat vaak niet voor de examens en dan ontstaan er situaties waarin ze verplicht worden om een contract te tekenen. Wij weigeren daar in mee te gaan. Het aanbod is trouwens het grootst tussen half juni en half juli."

GECONTROLEERD

Studenten die toch op zoek gaan voor 1 juni, vinden koten op andere websites of door rond te wandelen in Leuven en de tehuurbordjes in het oog te houden. Evelien: "Ik heb een paar koten

gevonden door in Leuven rond te lopen, maar dat waren meestal geen goede koten. Op de websites van vastgoedkantoren stonden wel mooie koten, maar die heb ik nog niet bezocht."

"Huurprijs voor volgend jaar stijgt"

Deville bevestigt de ervaringen van Evelien: "Ik kan studenten alleen maar aanraden om te wachten. 85 procent van de koten in Leuven komen terecht op Kotwijs.be. Van de overige 15 procent weten we welke koten we weigeren. Die voldoen niet aan de

criteria of zijn te duur. De koten in ons bestand worden gecontroleerd voor we ze accepteren. Daarna controleren we de koten steekproefgewijs. In geval van klachten of conflicten gaan we ook ter plaatste kijken. Op die manier ben je bij ons zeker van een degelijk kot."

Evelien heeft besloten om toch nog wat verder te zoeken naar een kot, hoewel ze al eentje had gevonden dat voldoet aan haar eisen. Devillé juicht dat alleen maar toe: "Als de studenten alleen nog maar via Kotwijs.be een kot zoeken, worden slechte kotbazen buiten spel gezet. Als studenten toch problemen krijgen met hun kotbaas, kunnen ze altijd bij ons terecht. Alleen zo kunnen wij, beetje bij beetje, slechte koten uit de markt houden."

Stuvodecreet 2.0 | K.U.Leuven krijgt groter budget

Het einde van het academiejaar nadert met rasse schreden. U bent misschien nog volop naar cursussen aan het zoeken, maar wij blikken al vooruit naar wat er na de Grote Zomerquiz op ons bureau terechtkomt: de herziening van het Stuvodecreet van 2004. Hier leest u waar de klepel hangt nog voor u "klok" kan zeggen.

ELINE VAN ELDERE |

Omdat we "Decreet betreffende de studiefinanciering en studenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap" niet zo sexy vinden klinken, hebben we het kortweg over Stuvodecreet. U ontwaart de afkortingen van "Studenten" en "Voorzieningen".

Die voorzieningen gaan van de avondlijke Almahap over het wrakkige stalen ros waarmee u bijvoorbeeld de Naamsestraat afsjeest. De voorziening daarin kost niet enkel u, maar ook de gemeenschap een boel duiten. Het oude financieringsmodel is stilaan tot op de draad versleten. Met de integratie van hogeschoolopleidingen in de universiteiten belooft er bovendien nog meer werk aan de winkel bij te komen. Een student van de Associatie K.U.Leuven aan een hogeschool in Gent kan niet genieten van de studenvoorzieningen van de de Gentse Associatie. Heikel punt is dat de kleinere instellingen ook kleinere budgetten krijgen, en

ook minder in infrastructuur kunnen investeren. De hamvraag blijft de financiële kant van de zaak: de K.U.Leuven zou een groot stuk van de koek krijgen, zo'n 800.000 euro.

Bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) pleiten voor een evenwichtige verdeling over alle Vlaamse hogere onderwijsinstellingen. Bestuurder Sociaal Sander Van der Maelen: "Wij wil-

len een zo goed mogelijke financiering voor alle studenten. Door de integratie van hogeschoolopleidingen in universiteiten verschuiven de gelden uiteraard mee. Dat geldt niet enkel voor sociale voorzieningen, maar ze maken wel een belangrijk deel van de pot uit. Wij gaan uit van de visie dat de voorzieningen op regionaal niveau zo gelijkwaardig mogelijk moeten zijn, al zijn er nu vooral verschillen tussen de universiteiten en hogescholen. Afspraken over de financiering zijn dus noodzakelijk."

JORIS DELOOF

VVS wil de financiering per student laten tellen. Maar het

gevaar bestaat dat instellingen zo zullen proberen zoveel mogelijk studenten te lokken, wat de kwaliteit van het onderwijs dan weer niet ten

De hamvraag blijft de financiële kant van de zaak

goede komt. Van der Maelen: "Ik denk niet dat dat echt een probleem vormt. Zo gebeuren er via de voorziene financiering immers ook initiatieven om studenten uit minderheidsgroepen te laten doorstromen. Ik denk daarbij aan het

Aanmoedigingsfonds, waarbij instellingen geld krijgen volgens de resultaten die ze daarrond bereiken. Met gerichte subsidie kunnen we dus ook veel bereiken."

Directeur Studentenvoorzieningen aan de K.U.Leuven Jan De Vriendt: "Over twee jaar zal het totale aantal studenten aan de universiteit aangroeien met ongeveer de helft van het huidige aantal. Dat wil niet zeggen dat wij alles vanuit Leuven willen sturen, we willen voor iedereen goede voorzieningen. Over de meeste punten van het decreet is de discussie afgerond, buiten wat details. Zelfs de financiering is uitgesproken. De K.U.Leuven krijgt natuurlijk een groter budget."

De Vriendt drukt erop dat het decreet louter een kader kan zijn. "Het oude decreet sprak over regionale samenzweringen. Helaas werd er nergens een definitie van het concept "regio" gegeven. Wij zijn voor een geïntegreerd model wat betreft voorzieningen; goede samenwerking met Alma, Acco en consumenten blijven van prioritair belang. Wij wensen, zowel binnen onze associatie als erbuiten, een gelijkwaardige financiering voor alle instellingen. VVS en de universiteit zijn het wat de basis betreft met elkaar eens. Alleen onze weg ernaartoe verschilt."

Op de foto: Jan Devriendt.

KORT ONDERZOEK

POKKEN

De komende paar dagen zal de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) debatteren over het voortbestaan van de pokken, bericht Nature. Dat gezellige virus is sinds de jaren '70 uitgestorven en bestaat enkel in laboratoria. De WHO bereikte toen de consensus dat alle labovorraden tegen 1993 vernietigd moesten worden. Dat gebeurde vooral op vraag van ontwikkelingslanden die waarschijnlijk het ergst getroffen zouden worden indien het virus per ongeluk zou ontsnappen. Maar de ontwikkelde landen willen hun voorraden niet opgeven om wetenschappelijk onderzoek naar vaccinaties of behandelingen niet te hinderen. De angst bestaat namelijk dat terroristen of vijandige staten het virus kunnen gebruiken om aanslagen te plegen.

HOORCOLLEGE FAILED

Science bericht dat onderzoekers van de University of British Columbia in Vancouver een studie gepubliceerd hebben waaruit blijkt dat het hoorcollege een bijzonder inefficiënte manier van doceren is. Wanneer studenten zelf problemen mogen oplossen en vervolgens op hun fouten gewezen worden door de docent, stijgt het aanwezigheidsniveau met twintig procent en de testresultaten drastisch. Dat interactief studeren tot betere resultaten leidde, was al bekend, maar die studie trachtte de gevolgen in bijzonder concrete cijfers te vatten. De onderzoekers hopen dat hun bevindingen het hoorcollege steeds meer doen verdwijnen.

GEBLINDDOEKTE ZEEHOND

Dat zeehonden hun snorharen gebruiken om vissen te vangen is al langer bekend. Wetenschappers van de universiteit van Rostock hebben getracht te achterhalen hoe gevoelig die snorharen net zijn. Daarvoor dosten zij Henry de zeehond uit met een blinddoek en een koptelefoon en lieten hem verschillende soorten prooien onderscheiden. De grootte, het gewicht en de snelheid van een vis bepalen hoeveel rimpelingen die in het water achterlaat en op basis van die informatie bepaalt de zeehond welke prooi het waard is te achtervolgen en welke niet. Wanneer de snorharen van Henry bedekt werden, was hij niet meer in staat verschillende prooien te onderscheiden. (jdh)

Dierenproeven aan de K.U.Leuven

Proeven op dieren, iedereen heeft er een mening over. Ook de K.U.Leuven doet mee aan het debat. Wij gingen kijken wat de visie van onze universiteit daarop is en hoe dat er nu eigenlijk aan toegaat. Hoe geraak je aan een toelating om dierenproeven uit te voeren?

AN CUYPERS |

“Is een mens meer waard dan een dier?” Wie dierenproeven doet, beantwoordt die vraag positief, en wij beamen dat uitgangspunt. Een mensenleven is fundamenteel waardevol, een dierenleven is dat ook, maar als we voor de keuze staan, kiezen we voor de mens”, kunnen we lezen op de site van de universiteit.

“We moeten respect hebben voor andere diersoorten”

Aan de andere kant stelt GAIA-oprichter Michel Vandenbosch in een interview tussen hemzelf en vicerector Peter Marynen dat het ziek maken, pijnigen en doden van dieren voor eender welk onderzoek ethisch fundamenteel verkeerd is. Dat omdat dieren zich in een gelijkaardige positie bevinden als jonge kinderen of zwaar mentaal gehandicapten, aangezien die ook niet in staat zijn om een volwaardige toestemming te geven.

Hoe wordt dat dan geregeld? De twee stellingen worden verenigd in de strenge wetgeving aangaande dierenproeven: dieren mogen enkel gebruikt worden als er geen enkele andere manier is om de vraag die men zich stelt te onderzoeken. Aan de andere kant zijn er evenwel ook gevallen waar het gebruik van proefdieren verplicht gesteld wordt. Het dierenwelzijn moet niettemin maximaal gerespecteerd worden: men moet kiezen voor dieren met de laagste graad van gevoeligheid, nodeloos lijden moet vermeden worden en het aantal dieren moet minimaal gehouden worden. Ook moeten de onderzoekers een specifieke opleiding proefdierkunde gevolgd hebben.

BEZINNING

Daarna moet je als wetenschapper eerst bij de ethische commissie van de K.U.Leuven aan-

kloppen. “In de aanvraag bij de commissie moeten de onderzoekers wetenschappelijk kunnen verantwoorden waarom ze de proef doen. De bedoeling van een ethische commissie is dat de wetenschapper zich eerst bezint over pijn, lijden en letsel van het dier in kwestie en of hij dat lijden niet kan reduceren. Zo

moet de wetenschapper in zijn aanvraag inschatten of de proef ernstig lijden veroorzaakt. Op die manier moet er nagedacht worden over wat men doet,” vertelt de voorzitter van de commissie, professor Immunologie Bruno Goddeeris.

Aanvragen kunnen evengoed afgewezen worden. “Als iemand van de leden van de commissie een bezwaar heeft, wordt er simpelweg niet gestemd over de aanvraag en wordt die niet getekend. De wetenschappers in kwestie

wordt dan gevraagd naar de volgende vergadering van de commissie te komen om hun verzoek uit te leggen. Ook worden vaak aanvragen goedgekeurd mits er een aanpassing gebeurt. Wanneer men bijvoorbeeld ether wil gebruiken om een muis te doen inslapen, kunnen we het project goedkeuren op voorwaarde dat de anesthesie op een humanere manier gebeurt.”

De commissie heeft niet enkel een functie in de aanvraagprocedure, maar ook een con-

trolefunctie achteraf. “Er zijn twee soorten controles: er is een controle mogelijk terwijl de proef wordt uitgevoerd, maar dat wordt slechts zeer sporadisch gedaan en enkel in gevallen waar het een proef is die voor de eerste keer voorkomt.

Ten tweede moeten de wetenschappers de proef evalueren bij afloop en rapporteren aan de commissie. Daarbij moeten ze verschillende vragen beantwoorden, bijvoorbeeld of ze de pijn goed ingeschat hebben en of ze die nog steeds hetzelfde zouden inschatten na de proef gedaan te hebben. De goedkeuring voor een experiment blijft trouwens geldig gedurende vier jaar, daarna moet de wetenschapper in kwestie een heraanvraag doen. Dat komt omdat er in vier jaar veel kan veranderen, zowel in de ethiek als in technische middelen en mogelijkheden.”

Hoe hij denkt over de verhouding mens-dier? “Dat zijn dingen waar we mee bezig zijn in de reflectiegroep binnen de commissie. De mens is in ieder geval de wreedste van alle dieren omdat hij weet hoe hij pijn moet doen, maar ook hoe hij pijn moet vermijden. Een we-

“De mens weet hoe hij pijn moet doen”

tenschapper moet respect hebben, dat is het uitgangspunt van de commissie.” Als besluit stelt de professor: “Mensen zijn hoger ontwikkeld, maar wil dat dan zeggen dat we meer waard zijn? Net omdat we het meest ontwikkeld zijn, moeten we ons des te meer realiseren dat we respect moeten hebben voor de natuur en de andere diersoorten, en net door die ontwikkeling hebben we ook de mogelijkheid om dat te doen.”

Filosofie als tweede studie

- voor wie echt dieper wil graven
- flexibele trajecten en avondonderwijs voor werken combinatiestudenten

www.hiw.kuleuven.be | info@hiw.kuleuven.be | ++32 (0)16 32 63 21

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Couchsurf Leuven

Surfen op een bad van taal

De Couchsurf Leuven Language Exchange Club – kortweg Couchsurf Leuven LEC – is een nieuw initiatief om allerhande talen in de praktijk te oefenen. De sfeer is informeel maar er moet al een zekere basis van de taal in kwestie zijn. De meetings die doorgaan in STUKcafé, zijn perfect om wat u geleerd hebt in het talencentrum CLT, eens te testen in de praktijk.

THOMAS CLIQUET |

Voor wij ons aan een taalbad waagden, spraken wij met organisator Willemjan Vandenplas.

“Taal brengt mensen dichterbij elkaar”

Veto: Wat is de link met Couchsurfing?

Vandenplas: «De kern van onze organisatie bestaat uit couchsurfers maar we proberen zoveel mogelijk andere mensen aan te trekken. We mikken ook niet enkel op studenten: van professoren tot mensen zonder

papieren: iedereen is welkom.»

«De uiteindelijke bedoeling is Belgen en buitenlanders dichterbij elkaar te brengen. Maar er nemen tot nu toe nog wel meer niet-Belgen deel aan onze meetings. We zoeken voor volgend jaar dus nog naar Belgen die zich bij ons zouden willen aansluiten. Vrijwilligers hoeven niet noodzakelijk veel met taal bezig te zijn of taal te studeren. De meeste mensen die deelnemen aan onze language exchanges, zijn burgerlijk ingenieurs. Bij de Arabische taaluitwisselingen zitten er natuurlijk wel arabisten, net zoals slavisten bij de Russische taaluitwisselingen. Maar van Taalen Letterkunde Nederlands, Frans en Duits is er niemand die mee in de organisatie zit.»

KWALITATIEF

Vandenplas: «Qua promotie is het niet de bedoeling dat we gaan flyeren of posters ophangen. We zetten voluit in op de sociale media. Het zijn ook geen events die veel volk vereisen. Met enkele mensen kun je al aan kwalitatieve taaluitwisseling doen terwijl dat met een grotere groep moeilijker ligt. Daar zijn we nu vooral mee bezig, het project uit te diepen, meer kwaliteit proberen te brengen.»

«Het probleem voor rekrutering van leden ligt in het feit dat Leuven een stad is waar

mensen komen en gaan. Momenteel hebben we een paar mensen die zeker nog drie à vier jaar hier blijven en die hebben ook een verantwoordelijkheid in de organisatie genomen.»

“We zetten voluit in op de sociale media”

«Taal brengt mensen dichterbij elkaar. Als je Arabisch leert, zul je ook meer interesse tonen voor de Arabische wereld en de recente revoluties daarin.»

ARABISCH

Na het interview met Willemjan kwamen de Arabieren druppelsgewijs het terras van STUKcafé opgewandeld. Daarop begon voor ons het onverstaanbare gedeelte. Gelukkig werd er af en toe ook Engels gepraat en zelfs een enkele keer Nederlands, om een Italiaan te helpen onze moedertaal onder de knie te krijgen. Wat wij van het Arabisch onthouden hebben, is dat er vijf woorden haast hetzelfde zijn als in het Nederlands.

Het taalbad vond plaats op het terras van STUK.

SOPHIE VERREYKEN

Evaluatie studentenraad | LOKO Internationaal

De Leuvense studentenvertegenwoordigers zijn medeverantwoordelijk voor het internationale beleid aan onze universiteit. Wat hebben zij dit jaar gepresteerd? En wat niet? Pro: Een degelijke behandeling van langetermijndossiers en geslaagde activiteiten voor internationale studenten. Contra: een erbarmelijk jaar voor het internationale studentenweekblad “The Voice”.

LAURENS CERULUS |

LOKO Internationaal, dat verantwoordelijk is voor het internationale, werkt op verschillende pijlers samen met de universiteit, de studentenkringen en de studenten. Ten eerste is LOKO Internationaal gedeeltelijk verantwoordelijk voor het wel en wee van de in- en uitstroom aan studenten in Leuven. Ze begeleidt zowel studenten

“We hebben 12 van de 15 operationele doelstellingen gehaald”

JANNES MOTMANS, COÖRDINATOR

die naar het buitenland trekken, als buitenlandse studenten die in Leuven aanspoelen.

“LOKO Internationaal zou zich eigen-

lijk moeten concentreren op het aangeven van de verschillende tools rond internationale werking aan de studentenkringen,” zegt Jannes Motmans, coördinator en dus eindverantwoordelijke voor LOKO Internationaal dit jaar. “Alleen: niet elke kring is even intensief met internationaal beleid bezig. Soms ontbreekt Engelstalige informatie over een kring op zijn website, of worden de kringactiviteiten niet gepromoot tegenover internationale studenten. Bijgevolg moest LOKO Internationaal die lacune dit jaar al eens opvullen. Eigenlijk zouden we onze energie moeten wijden aan delegeren en begeleiden.”

De eigen activiteiten van LOKO Internationaal waren wel geslaagd, zeker tegenover internationale studenten. “De International Party, die dit jaar tweemaal georganiseerd werd, genoot een grote opkomst. Ook de Erasmuscup was geslaagd,” aldus Jannes. Desondanks blijft LOKO Internationaal kampen met de kloof tussen internationale en Leuvense studenten (Veto 3718) en trokken de activiteiten haast alleen internationals. Beide werelden blijven grotendeels gescheiden en de afstand kon ook dit jaar niet verkleind worden.

THE VOICE

Een tweede taak van LOKO Internationaal

is de uitgave van *The Voice*, de Engelstalige studentenkrant in Leuven. Een taak die allesbehalve vlot liep dit jaar, zo blijkt. De werking liep spaak door miscommunicaties en een wel erg stroeve samenwerking met hoofdredacteur Thomas Van Eeckhout. Van Eeckhout werd vorig jaar verkozen voor een tweede termijn, met beloften van beterschap. Die werden echter allesbehalve ingelost.

Concreet? *The Voice* werd meermaals veel te laat in omloop gebracht, kwam minder uit dan gepland en schoffeerde tevens een sponsor door beloofde publicaties zowel te laat als in een andere kleur uit te brengen. “In januari hebben we de structuur aangepast, maar dezelfde problemen bleven bestaan,” vertelt Jannes. “Verder ingrijpen was simpelweg niet mogelijk.”

BELANGEN

LOKO Internationaal verdient zijn strepen op zijn derde belangrijke verantwoordelijkheid: de verdediging van de belangen van de student in het internationale beleid van de K.U.Leuven. “LOKO stelde eind vorig academiejaar een ambitieuze visietekst op,” zegt toenmalig ondervoorzitter Anton Schuurmans. “Dit jaar zijn al een aantal stappen genomen om dat ook om te zetten in praktijk. Een voorbeeld is de oprichting van de Raad voor Internationalisering, waar ernstig voor geijverd werd door LOKO.”

“We hebben ons beleidsplan opgesteld op basis van deze visietekst, waarvan we twaalf van de vijftien operationele doelstellingen verwezenlijkt hebben,” verdedigt

Motmans dat punt. “Ik denk dat we dus vordering hebben gemaakt en dat kan best voortgezet worden in het volgende academiejaar.”

Maar ook daar duikt het vernoemde probleem op: de kringen zijn weinig enthousiast. Internationale dossiers dreigen zonder grondige discussie te passeren op LOKO's Algemene Vergadering. Ook op de werkvergaderingen van LOKO Internationaal sturen kringen al eens graag hun kat in de plaats van hun vertegenwoordiger.

PALMARES

Als extra verwezenlijking organiseerde LOKO Internationaal een bevraging onder

Een jaargang van “The Voice” om te vergeten

de studenten. Die geeft een beeld van de werkpunten voor de studentenvertegenwoordigers en kan zo gebruikt worden om het beleid kracht bij te zetten. “We hebben de resultaten doorgegeven aan de betrokken K.U.Leuven-instanties. Ook hebben we de kringen duidelijk kunnen voorleggen wat hun positie in het internationaal beleid is,” aldus Jannes. Een verdere opvolging van de pijnpunten uit de resultaten ligt nog voor de boeg.

LOKO Sport sluit af in stijl

Aan alles komt een eind, ook aan dit academiejaar. Vorige week vond het afsluitend studententoernooi plaats, georganiseerd door de sportafdeling van LOKO. Voor velen een laatste kans om zich een laatste keer volledig uit te leven voor de examenperiode. Voor ons de mogelijkheid om ook eens terug te blikken op het afgelopen sportjaar in Leuven.

FRANK PIETERMAAT |

Sportievelingen hadden op woensdag 11 mei de gelegenheid zich te onderscheiden in drie sporten: hockey, rugby en beachvolley. Gesteund door de zon en een meute enthousiaste supporters gaven heel wat studenten dan ook het beste van zichzelf. Als ontspanning was er een terras met barbecue en dj's voorzien.

De sportcoördinator van LOKO, Thomas Witdouck, blikt tevreden terug op het toernooi: "Het was goed. We zijn een moeizaam begonnen en in het begin was het wat heftisch, maar uiteindelijk is het

goed verlopen. Het was een *deftig* toernooi en we hebben natuurlijk geluk gehad met het weer. We hadden iets meer dan 100 studenten die mee gesport hebben en ongeveer 120 voor de barbecue."

KNALLER

Het afsluitende studententoernooi is ook het perfecte moment voor Thomas om even terug te blikken op het afgelopen jaar van LOKO Sport. "Het is zeker en vast een mooi jaar geweest," aldus Thomas. "Zeker wat de activiteiten betreft, kunnen we niet klagen. We hebben altijd redelijk wat kunnen doen en zo hebben we de successen

van voorgaande jaren kunnen voortzetten. We hebben kunnen bouwen op een sterke basis en ik hoop dat dat naar de toekomst verder gezet kan worden. Daar zijn we in ieder geval volop mee bezig."

Wat dan het hoogtepunt was voor LOKO Sport? "Dat is moeilijk. Als je kijkt naar de activiteiten was de 24 urenloop natuurlijk een knaller, al is die ook niet helemaal feilloos verlopen. Kijk maar naar de stroompanne en het materiaal dat gestolen werd. Dat was een beetje een domper."

Daarnaast was er natuurlijk ook de studentenmarathon. Een evenement waar Thomas tevreden naar terug kijkt. "We hadden graag de magische kaap van 1.000 gehaald. Dat is helaas niet gelukt, we strandden op 950 deelnemers (*lacht*). De marathon is eigenlijk vlekkeloos verlopen, net zoals haast alle activiteiten. Als ik dan toch het beste moment moet uitkiezen,

dan ga ik voor de teambuildingsactiviteiten met LOKO Sport."

WERKPUNTEN

Voor de toekomst blijven er natuurlijk nog werkpunten, ook bij LOKO Sport. "Iets groots dat in de steigers staat, is onze Erasmus Cup die we willen uitbreiden naar internationale studenten. Dat zal op het vlak van activiteiten de grootste verandering zijn," vertelt Thomas.

Thomas besluit: "Het grote probleem van LOKO Sport is vooral structureel omdat er elk jaar nieuwe mensen zijn. Dat is natuurlijk voor alle afdelingen binnen LOKO zo, maar je merkt dat, voor de organisatie van activiteiten, je gemakkelijker progressie zou maken als er continuïteit is. Ik hoop dat onze stafmedewerkers kunnen blijven, dat zou alvast zeer positief zijn. Er hangt veel af van de opvolging, maar de toekomst ziet er goed uit."

"24 urenloop was een knaller"

JOHN BECKERS

INTERFACULTAIRE BEKER

Jaarlijks wordt door LOKO Sport voor een aantal sporten een Interfacultair toernooi door het jaar heen georganiseerd. Naast de faculteitskringen nemen ook sommige peda's deel in bepaalde competities. De deelnemende ploegen starten in een poulefase om daarna afhankelijk van het aantal deelnemers een aantal rondes met rechtstreekse uitschakeling te spelen.

Hoewel de finales komende week nog gespeeld moeten worden, zijn er toch een aantal opmerkelijke vaststellingen in dit seizoen van de IFB. Te verwachten of niet; Apoloon bevestigt zich als sterkste sportkring aan onze alma mater. In het zaalvoetbal spelen ze zowel de finale bij de dames als bij de heren. Ook in het volleybal legden de sportkotters een bijna feilloos parcours af. Zo stoomden ze bij de heren door naar een finale tegen Ekonomika en werden ze bij de dames uitgeschakeld in de halve finale door Merkator, dat zo in een finale tegen Politika terecht komt.

In de finale van het basketbal, zowel bij dames als bij heren, is Apoloon met geen enkel team vertegenwoordigd. Bij de dames wordt de finale gespeeld tussen Medica en Ekonomika. Bij de mannen is het dan weer de beurt aan het VRG tegen het team van het Pauscollege. Het Pauscollege staat ook in de finale van het veldvoetbal bij de heren. Om daar te geraken, schakelde het een andere peda, Holleberg, uit in de halve finale. In de finale nemen ze het op tegen alweer Apoloon. Datzelfde Apoloon speelt ook bij de dames de finale tegen Ekonomika. Dat is nu ook weer geen verrassing aangezien zij daar de twee enige ploegen waren.(fp)

24 | Rondkomen met 24 euro

Een week lang rondkomen met 24 euro zonder onze levensstandaard te verlagen. Die opdracht kregen we vorige week op ons bord. Wij zijn niet verlegen om een uitdaging en stemden toe.

SARAH VAN PEE |

Snel maken we een rekensommetje: op 7 dagen 24 euro uitgeven, dat betekent ongeveer 3,40 euro per dag. Het wordt lastig, maar met gratis *shizzle* en liefvallige blikken moet dat lukken.

Op zaterdag en zondag verkassen we naar ons ouderlijk huis, een land van melk en honing, waar alles is wat ons hartje begeert. Geen geld uitgegeven. 6,80 euro meer voor de komende week. *Katsjing!*

Op zondagavond halen we de sociale schade die we in het weekend hebben opgelopen in op het terras van café Libertad. Een kriek kost daar 2,20 euro. De tweede kriek wordt ons na wat geknipper

met de oogjes getraakteerd door de opdrachtgever van dit artikel.

Op maandagmiddag moet er gegeten worden. Gelukkig heeft *la mama* ons een pizza meegegeven. Lieve *la mama*. Voor het dessert stellen we ons lief voor om een meningsverschil bij te leggen door een ijsje te trakteren. *Ijsje in the pocket!*

RECEPTIE

Diezelfde avond vindt de uitreiking van de literaire prijs van Babylon plaats. We moeten er heel wat muzikale intermezzo's voor doorstaan, maar we worden toch ruimschoots beloond met een fijne receptie. Er wordt nagekaart in café De Commerce, alwaar 4,40 euro voorgoed

onze portefeuille verlaat.

Op dinsdag wordt het tijd om een brood te kopen. Dat is lang genoeg uitgesteld. Bij de bakker bestellen we een grote grijze tijger. 2,20 euro. Als avondmaal kopen we een courgette voor 20 cent, halen we de couscous uit de kast, de quorn uit de diepvries, en ziedaar: een volwaardige maaltijd voor een schamele 20 cent. Doet u ons dat maar na!

Een meevaller: vorige week is het kiesweek van Ekonomika

ons verdicht.

Des avonds trekken we naar de Dionysia voor wat toneel, alwaar ons 5 euro afgetrosgeld wordt, en 2 euro voor wijn. 7 welbestede euro's, want het is toneel dat ons leven verandert. Verbouwereerd en gechoqueerd stommelen we de zaal uit. We zijn nog steeds niet gekomen. Op de terugweg blijven we plakken op het terras van de Libertad, alwaar ons lief de drank betaalt. Lief lief.

Op donderdag is het dan weer

dagsfeestje op het programma. In ruil voor onze tapperskunsten krijgen we daar drie drankjes. Goede deal, lijkt ons.

ALMA

De volgende dag beseffen we dat we eigenlijk erg zuinig geleefd hebben, en dat er een kleine uitspatting van af kan. Naar Alma! We eten vegetarisch voor 4,60 euro, onze duurste maaltijd van de hele week. Laat niemand nu nog beweren dat Alma ons goedkoop voedsel voorschotel. De avond brengen we door in goed gezelschap, en nogmaals — het is echt niet onze schuld — wordt ons wijn en kriek getraakteerd. Om vier uur in de ochtend sluiten we de week af met frietjes.

De eindafrekening komt uit op 23,60 euro. Dat kunt u niet natten, want stiekem hebben we u niet alles verteld. Arme u. Maar toch: missie geslaagd!

Drie euro veertig per dag

geweest, en we hebben nog een klein voorraadje snoep, chocolademelk, Gini en spaghettisaus in een pakje liggen. Voor het middagmaal van woensdag proberen we de spaghettisaus uit. Best eetbaar, is

slotavond van het InterFacultait Theaterfestival. Na de prijsuitreikingen en wat speeches die niet ontbewogen ontvangen worden, kunnen we genieten van de receptie. Daarna staat er nog een verjaar-

Do's & don'ts | Werk vinden via Facebook

Onze job als strategisch adviseur bij Groen! hebben we niet lang kunnen houden. Wouter Van Besien vond het niet kunnen dat we om tien uur 's morgens een eerste borrel pakten en de tweede drie minuten later. Sindsdien dolen wij rond op de arbeidsmarkt. Dagelijks gaan er motivatiebrieven de deur uit maar het zet weinig zoden aan de dijk.

GEERT JANSSEN |

Volgens Luc Versteyleen kunnen sociale media ons daarbij helpen. Het hele 2.0-wereldje. De MySpacen, Facebooks, Twitters en LinkedIns van deze wereld. Wij gingen alvast te rade bij drie wijzen.

MOET HET ECHT?

Jan Seurinck (freelance journalist): «Jazeker, tweets blijven langer hangen dan wat op je cv staat.»

Anneke Ernon (woordvoerder VDAB): «De sociale media zijn geen hype, ze blijven hangen en geraken langzaam ingeburgerd. Voor ons is het bij begeleiding van werkzoekenden nog behoorlijk nieuw.»

Professor Baldwin Van Gorp (docent Communicatie van bedrijf en overheid aan de K.U.Leuven): «Je kunt er als werkzoekende het best vanuit gaan dat de sociale media een rol spelen bij sollicitaties. Steeds meer organisaties en bedrijven schenken er aandacht aan bij hun rekrutering. Als je via Facebook of LinkedIn een netwerk hebt, ben je anderen een stap voor.»

Ernon: «Je moet je netwerk ook gebruiken. Mensen aanspreken en er frequent mee bezig zijn.»

GEBEURT HET IN ALLE SECTOREN?

Van Gorp: «Sowieso in alles wat met informatica te maken heeft. Het is een sector met veel jonge mensen. Er is veel diversiteit en een groot verloop én ze zijn mee met de recentste trends. Bij de overheid zou het me verbazen, aanwerving verloopt daar via strikte procedures.»

Seurinck: «Bij een bank willen ze niet dat je de flauwe plezante uithangt. In andere sectoren mag het al eens persoonlijker zijn.»

IS HET NIET GEVAARLIJK?

Ernon: «Via sociale media toon je wie jij helemaal bent. Dat je naast je werk drummer bent in een bandje of zo.»

Seurinck: «Op je cv toon je enkel je professionele kant en dat levert een eendimensionaal beeld op. Dat is een nadeel van LinkedIn: daar is geen ruimte voor het persoonlijke.»

Ernon: «Persoonlijke dingen kunnen een meerwaarde heb-

ben en zorgen voor een band met de werkgever. maar dat is niet altijd het geval. Een foto van je blote billen online zetten is met het oog op solliciteren geen goed idee, maar misschien kan een enkele rekruteerder er wel mee lachen.»

Van Gorp: «Als student wil je je profileren bij je vrienden. Je wil een toffe knul zijn of een leuke meid. In een werkcontext moet je ook leuk kunnen zijn en sociaal, iemand die in het team past. Je moet tonen dat je ernstig bezig bent met je studies en met sociale engagementen. Als je naam niets oplevert op Google heb je een probleem.»

“Als je naam niets oplevert op Google heb je een probleem”

«Mensen zijn zich er nog te weinig van bewust dat je wat je op internet zet er er nooit meer af krijgt. Als een bedrijf twijfelt tussen twee kandidaten zal het beide namen googelen. Ik heb in 1995 voor het eerst een tekst op internet gezet, die vind je nog altijd terug. Ik denk altijd heel goed na over wat ik op Facebook zet.»

«Het gevaar zit ook in kleine dingen. Een keurige brief die verstuurd wordt van een emailadres à la zattejef@hotmail.com, kan niet.»

WELKE SOCIALE MEDIA?

Ernon: «Dat hangt samen met het profiel van het bedrijf en de job. Facebook is bij jongeren erg in gebruik. Twitter is meer iets voor de groep dertig- tot veertigjarigen en hogeropgeleiden. Kort door de bocht: iemand van het vijfde metaal voelt zich thuis op Facebook, een beleidsadviseur van 34 op Twitter»

HOE GAAT DAT DAN CONCREET?

Ine Peers uit Kessel-Lo vond vorig jaar via Twitter werk bij TCS Digital World.

SOPHIE VERREYKEN

Ine Peers: «Ik was ontslagen en had dat getwitterd. Een van mijn volgers vroeg mij in een bericht om mijn cv. Ik twijfelde of het serieus bedoeld was, maar dat bleek zo te zijn.»

«Het zal zeker meegespeeld hebben dat mijn bedrijf actief is in de digitale sector en de sociale media. Dat ik zelf actief ben op Twitter toonde mijn interesse in zulke zaken.»

«Roddelen over bazen of collega's of klagen over het werk gaat niet, want iedereen op mijn werk zit op Twitter en volgt mij. Voor de rest heb ik aan de bazen gevraagd wat de policy is. Wat mag je over de projecten waar je aan werkt vertellen en wat niet? Verder is mijn Twitteraccount mijn speeltuin.»

IFTf | Schaamte en dédain

De critici waren niet mals voor onze laatste film. “Ordinair, platoloers en weinig subtiel” schreef de recensent van “The New York Times”. Wij hadden nochtans ons hart gelegd in Fire Brigade Studs 7. We besloten ons te bezinnen en keerden terug naar onze eerste liefde: het theater. Daarom trokken wij naar de slotreceptie van het InterFacultair Theaterfestival waar de beau monde van de theaterwereld zich verzameld had.

JELLE DEHAEN |

De Sint-Michielskerk, ooit sacrale en onaantastbare grond, was het decor voor de uitreiking van De Bovenste Plank, de Oscars van het Leuvense studententheater. Acteurs en actrices zijn liederlijke

sujetten die geen groter genot kennen dan hun zwetende lichamen tegen elkaar aan te schurken. Toen wij het huis van God binnen struinden keken ook wij, beneveld door dit aura van bandeloosheid, verlekkerd naar de receptie die werd opgesteld. Maar

eerst moesten er nog prijzen uitgedeeld worden.

De prijzen werden hoofdzakelijk weggekaapt door Politika (beste kostuum, vormgeving, regie en omkadering) en NFK (beste acteur, teaser en stuk). De vriendelijke jongens en meisjes van VRG kregen als enige andere kring nog een prijs: beste actrice.

Elke goede awardshow kent zijn emotionele hoogtepunten - vaststaande gemeenplaatsen waarvan onder geen beding mag afgeweken worden - en ook het IFTf ontgoochelde niet. Win-

naars pinkten net geen traantjes weg en uitten hun verbazing door de handen voor de mond te hou-

en passant, nog te horen dat het slot van hun toneel metageleuter was dat in de jaren '90 thuis hoor-

“Lollig voor een fakbar”

den. Er werden dramatische kreeftjes geuit en iedereen die mogelijk wijze bedankt kon worden, viel die eer te beurt. Wij willen trouwens ook nog enkele mensen bedanken. Onze ouders, alle medewerkers van Veto en Beyonce Knowles voor de jarenlange inspiratie.

GÊNANT

De award voor de meest gênante prijsuitreiking ging naar jurylid Els Theunis. Theunis mocht de prijzen voor beste regie en beste stuk uitreiken en deed dat met verve en dédain. Zo orakelde ze

de. Gelukkig was haar eigen speech een pareltje van oratorisch talent: “Het stuk was goed. Allez, euh... proficiat”. De plaatsvervangende schaamte kende een koket hoogtepuntje toen Theunis onverwachts een laatste prijs uitdeelde, uitgereikt door Braakland/ZheBuilding, het gezelschap waar ze zelf toe behoort. Die onbaatzuchtige prijs leek hoofdzakelijk uit de vermelding van alle verdiensten van Braakland zelf te bestaan.

Tot slot werden we vergast op een wel heel bevlogen jazzbandje met een kwelende zangeres die van

Beyonce, bedankt

over een deelnemende kring: “Tom Lanoye schreef vele goede stukken. Jullie kozen er het aller-slechtste uit.” Ook kringen die hun eigen stuk schreven, werden op verfinde wijze beledigd: “Puberaal. Lollig voor een fakbar. Een universiteit niet waardig.”

NFK sleepte de prijs voor het beste stuk uit de brand en kreeg,

geen ophouden wist. Emoties zijn leuk maar bondigheid nog leuker. Wij boden een vriend een euro om luid “bis” te roepen wat hem op vernietigende bliken kwam te staan. Toen de receptie eindelijk aanbrak, bood een erg knappe brunette in een zwart kleedje ons een prikkertje aan. Er werden geen zwetende lichamen tegen elkaar aan geschurkt.

BAS VAN DEN BOGAERT

De jury en organisatoren van het IFTf.

Lied | "Willen is kunnen"

Een tafel, een keyboard, een microfoon, een acteur en een muzikant. Meer had muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding (BZB) niet nodig om ons te doen beseffen dat zij die zaterdag voor Eurosong kozen, dik ongelijk hadden. Niet alleen hebben zij vier uur van hun leven vergooid, zij hadden vooral twee keer het prachtige "Lied" kunnen zien.

MARIJKE VAN GEEL |

Lied, geschreven en gespeeld door Kris Cuppens en geregisseerd door Stijn Devillé, is een autobiografische monoloog waarin Cuppens vertrekt vanuit een simpele, maar herkenbare situatie die uitmondt in een volwaardige familiechroniek. Na een vakantie in Frankrijk, de kinderen braaf snurkend op de achterbank, rijdt Cuppens terug huiswaarts. Die lange en monotone rit wordt op herkenbare wijze beschreven en bracht ons meteen in een nostalgische bui. Herinner u bijvoorbeeld hoe vroeger het wegflitsen van de lichtstrepen van de autostradeverlichting op de zetel voor u het nieuwe schaapjes tellen werd.

TANDEM

Maar de rit is meer dan een stilistische pareltje: ze vormt de aanleiding om terug te kijken op het viergeslacht Cuppens. De acteur neemt ons op sleeptouw doorheen

een familiegeschiedenis die prachtig versmelt met een breder Belgisch kader. Zo maken we via de verhalen van Cuppens onder andere de gevolgen van de oorlog en de Vlaamse Beweging van dichtbij mee. Ons aanvankelijk nostalgisch gevoel krijgt al snel een bitter randje.

Lied is natuurlijk meer dan de vertelkunst van Cuppens alleen. Hij wordt geruggesteund door muzikant Geert Waegeman. Voor de muziek die hij maakt, moet een nieuw genre uitgevonden worden. Het louter omschrijven als een soundtrack of soundscape is het geheel onrecht aandoen.

ACHTERDEUR

Waegeman doet namelijk meer dan achtergrondgeluid componeren. Muzikant en acteur vormen een onscheidbare tandem die ons naadloos door het verhaal voert. Het resultaat is dan ook letterlijk een lied waarbij Cuppens zijn verzen zet op de tonen van Waegeman.

Met mokerslagen van zinnen als "Langs de achterdeur gaat hij naar de oorlog" mag het niet verbazen dat *Lied* in 2006 bekroond werd met de Toneelschrijfprijs van de Nederlandse Taalunie, zowat de Oscar voor de toneelschrijfkunst der lage landen. Het stuk, geschreven in 2005, maakt al een tijdje deel uit van het repertoire van BZB en wordt nu voor het eerst opnieuw opgevoerd. Wie het stuk nog niet zag, krijgt dus een tweede kans. Wie het stuk wel al zag, heeft een nieuw excuus om toch te gaan.

Met *Lied* speelt BZB namelijk in zijn splinternieuwe eigen zaal in het Openbaar Entrepot aan de Vaart. De officieel nog niet afgewerkte mastodont ziet er al aantrekkelijk uit en belooft dus niets dan goeds voor het najaar, wanneer de grote zaal in gebruik wordt genomen.

Lied is intiem theater dat de toeschouwer akelig dicht op de huid van Cuppens brengt. De "jongen van bijna 44" speelt de monoloog van zijn leven. "Willen is kunnen" was het lemma van één van Cuppens' familieleden. Wij kunnen geen enkele reden bedenken waarom u niet naar *Lied* zou willen gaan.

Sneak Preview Get Low

"Get Low" is gebaseerd op het waargebeurde verhaal van een zekere Felix "Busch" Breazeale, een kluizenaar in Tennessee met een heel absurde wens: deelnemen aan zijn eigen begrafenis. Dat evenement groeide uit tot een legende en intrigerende de fantasie van de makers om te zoeken naar de beweegredenen van de weirdo.

ELLEN VAN CUTSEM |

In de legende zet een oude, teruggetrokken man opnieuw een stap in de bewoonde wereld. Hij wil weten welke verhalen de dorpelingen over hem zouden vertellen op zijn begrafenis. Alleen, hij wenst die zelf nog te horen voor hij sterft. Om zijn droom te verwezenlijken organiseert hij een begrafenisfeest, waar iedereen zijn zegje kwijt kan. Om zijn feest wat kracht bij te zetten, zet de kluizenaar ook een tombola op touw. Zijn gigantisch landgoed schenkt hij na zijn echte dood aan de winnaar.

Hier haalden de makers de mosterd voor *Get Low*. Maar veel meer informatie bestond niet over de mysterieuze man.

Robert Duvall speelt een schitterende Felix "Busch" Breazeale. De man woont op een verwilderd domein waar hij zijn dagen slijt in het gezelschap van een ezel, met een vergeelde foto als troost. Zijn onverzorgde uiterlijk en dito baard versterken in het nabijgelegen dorpje alleen maar de geruchten van zijn beestachtigheid. In een van de eerste scènes jaagt hij kinderen de daver op het lijf als ze zijn domein betreden, waarna hij het bord met *no trespassing* door *no damn trespassing* vervangt. Daarmee is de toon gezet.

HUMORISTISCH DRAMA

De bedoeling van de makers was om een zwaarder thema als boete en verlossing te combineren met snedige humor, maar schipperen tussen een lach en tranen blijkt een moeilijke evenwichtsoefening. De indrukwekkende cast slaagt er wonderwel in om geloofwaardig te blijven.

Voor Frank Quinn (Bill Murray) zorgt voor de lach van de toeschouwer. De slinkse zakenman is begrafenisondernemer, maar hij had even goed zaken kunnen doen in horloges. De zaken gaan slecht en

het gerucht dat Busch zijn einde voelt naderen en een hoop geld voor zijn begrafenis over heeft, drijft Quinn tot het uiterste. Murray verbeeldt het cynische en wanhopige van de begrafenisondernemer perfect. Weduwe Mattie (Sissy Spacek) en Quinns zakenpartner Buddy (Lucas Black) zorgen voor de traan in het verhaal vanwege hun emotionele band met de eenzaamheid. Buddy ontwikkelt een vreemde fascinatie voor zijn klant en tracht hem te doorgronden. Mattie daarentegen lijkt de enige die hem echt kent, maar komt erachter dat ze zich daarin vergiste.

Ondanks de degelijke acteerprestaties, muziek en mooie enscenering raakt de film geen gevoelige snaar. De makers hebben getracht om elementen uit het echte verhaal zoals de zwarte dominee op de begrafenis te vermengen met hun eigen verbeelding en daar liep het mis: de hele aanloop naar het begrafenisfeest gaat naar een melig hoogtepunt. In het mysterieuze verhaal van Felix Breazeale zat meer potentieel dan verwezenlijkt werd in *Get Low*.

*Als het
einde
nadert*

STEEKKAART

Sneak Preview: Get Low
Regisseur: Aaron Schneider
Cast: Robert Duvall, Sissy Spacek, Bill Murray, Lucas Black
Genre: Drama

Bola Moyo

Muziek is goed. Muziek voor het goede doel is nog beter. Daarom organiseren Non Profit Belgium en Yocvim donderdag in de Leuvense muziektempel Het Depot het muziekfestival "Bola Moyo". De opbrengst gaat integraal naar een ontwikkelingsproject in Malawi. Party hard for Malawi!

JORIS HIMPENS |

Bola Moyo betekent "gelukkig leef ik nog" en tegelijk "Hoop op een beter leven" in het Chichewa. De organisatie streeft naar een beter leven voor duizenden mensen in Malawi, waar overleven een dagdagelijkse uitdaging is. Maar ook in Leuven probeert men leven in de brouwerij te brengen met beats van onder meer Buscemi ft. Squadra Bossa, Bonfyah en Bram Vandendriessche. Wij spraken de organisator dokter Gunter De Win.

Veto: Wat is het grote probleem in Malawi?

Gunter De Win: «Malawi is een van de armste landen ter wereld. De economische situatie is dramatisch. Een gebrek aan basisproducten en een onderontwikkelde landbouwsector zijn maar enkele oorzaken. Daarenboven kampt Malawi met een aids- en malaria-epidemie die de situatie er niet beter op maakt.»

Veto: Hoe bent u in dit project getuimeld?

De Win: «Als arts ben ik daar geweest om te onderzoeken of het nuttig was een medisch centrum op te richten. Na veldwerk bleek het veel nuttiger om het grote basisprobleem aan te pakken: het voedsel- en zuiverwatertekort. Met Bola Moyo proberen we de boeren van de gemeenschap te steunen en een waterzuiveringssysteem uit te bouwen.»

FIETSAMBULANCE

Veto: Het is niet de eerste keer dat Bola Moyo wordt georganiseerd.

De Win: «Vorig jaar was de eerste editie een groot succes. Toen hebben we met de opbrengst onder andere

enkele fietsambulances kunnen financieren en een waterzuiveringssysteem opgestart. Dit systeem is gebaseerd op de "SODIS-methode" waarmee men gecontamineerd water kan zuiveren. Diarree is nog steeds een van de belangrijkste oorzaken van kindersterfte in de ontwikkelingslanden. Bovendien is het een zeer eenvoudige procedure die elke inwoner zelf kan toepassen.»

«In de tussentijd heeft een bio-ingenieur zeven maanden lang tussen de mensen gewoond in lemen hutjes en zonder elektriciteit. De bevindingen die hij deed na vele interviews met plaatselijke de bevolking heeft ons een duidelijkere kijk gegeven op welke noden er zijn.»

Veto: Dit jaar is het concept in Het Depot lichtelijk veranderd.

De Win: «Nu Het Depot tijdelijk verhuisd is, hebben we geen grote zaal meer, maar verschillende kleinere. Daarom zijn er nu verschillende podia met telkens een ander genre. Ook is de afterparty verplaatst naar een andere feestzaal: De Waaiberg. Het concept van dit jaar is dus een klein beetje festivalgeïnspireerd.»

Veto: Op wat voor publiek doelen jullie?

De Win: «Dit jaar valt het event op een donderdag, zo hopen we ook meer studenten aan te trekken. Maar het concert is gedaan om elf uur, dus voor de werkende medemens is dat zeker niet te laat.»

Meer info: bolamoyoconcert.be

*Party
hard for
Malawi!*

Herman Koch

“Schrijven kun je ook in een rolstoel”

Alles wat Herman Koch publiceert, verkoopt als zoete broodjes. De man zelf kijkt uiterst nuchter naar zijn succes. Woensdag was hij in 30CC voor de literaire avond De Oogst van het Seizoen.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS |

Het was mooi weer dus we deden een terrasje. Wij hielden het bij pintjes, maar Herman Koch kreeg een 33'er. Verschil moet er zijn.

Veto: *Onderweg naar hier zagen we iemand op het Ladeuzeplein “Het Diner” lezen.*

Herman Koch: «Dat zie ik wel meer. Twee jaar geleden was ik op vakantie in Italië. Daar lag iedereen met mijn boek aan het zwembad. Of met Stieg Larsson. Zelf las ik Stieg Larsson (lacht).»

“Opeens ben ik een bestsellerauteur”

Veto: *Op onze redactie hadden een aantal mensen sympathie voor uw slechte personage en een aantal helemaal niet. Wie heeft er gelijk?*

Koch: «Een roman is pas gelukt als figuren sympathie én antipathie kunnen opwekken. Soms zeggen mensen zulke uiteenlopende dingen dat het lijkt alsof ze twee verschillende boeken hebben gelezen. Dat is het hoogst haalbare, denk ik.»

Veto: *Een aantal details in uw boeken vielen ons pas op bij een tweede lezing. Maar niet iedereen leest uw boeken twee keer. Spijtig?*

Koch: «Oh nee. Ik lees eigenlijk nooit boeken twee keer. Soms herlees ik eens iets twintig jaar later. Dan ben je zelf iemand anders en ben je het boek al vergeten.»

«Ik kan wel films twee keer op korte tijd zien. Bij *The Social Network* had ik het gevoel dat ik ontzettend veel miste door het hoge tempo en het Engels. Dus ben ik een tweede

keer gaan kijken met mijn zoon. Maar een boek is in principe bedoeld voor één keer.»

Boos

Veto: *Wat vindt u belangrijker: hoge verkoopcijfers of goede recensies?*

Koch: «Beiden is de ideale situatie (lacht). Recensies zijn onderhevig aan mode, boeken die iedereen goed vindt, zijn verdacht voor mij. Nu overkomt het me zelf. Een lastige situatie. Mensen die boos worden van mijn boeken vind ik altijd leuk. Maar ik wil niet opzettelijk choqueren.»

Veto: *Verkoopt u nu meer omdat u in de mode bent?*

Koch: «Misschien zijn de laatste twee boeken ook wat meer gelukt. Mijn andere boeken waren ook goed, maar pasten misschien wat minder in de tijdsgeest. Ik werd toen nog gezien als die man die tv maakte (*Het legendarische Jiskefet*, red.) en daarnaast wat schreef. Sinds ik gestopt ben met tv is dat veel minder.»

«Acteren heb ik vijftien jaar gedaan maar met schrijven wil ik nooit ophouden. Je kunt het ook doen tot je tachtigste. Dan moet ik niet met pensioen (lacht). Een hele rustige gedachte. Je moet ook niet gezond zijn om te schrijven, je kunt het ook in een rolstoel.»

Veto: *Is succes comfortabel of enerverend? Uw volgende boek zal op een groot publiek kunnen rekenen, maar moet aan hoge verwachtingen voldoen.*

Koch: «Ik merk dat er meer op mij gelet wordt. Opeens ben ik een bestsellerschrijver. Mijn volgend boek zal waarschijnlijk wat lezers afstoten. Toen iedereen *Jiskefet* leuk vond, wilden wij iets maken dat niet iedereen leuk vond. Zo moet het met schrijven ook. Thrillerauteurs als John Grisham leveren altijd een goed boek af maar wel elke keer het-

zelfde. Als schrijver moet je verwachtingen doorbreken.»

Bos

Veto: *Wat leest u zelf graag?*

Koch: «Heel verschillende dingen, van thrillers tot ingewikkelde boeken. Ik heb net de recentste biografie van Osama Bin Laden besteld. Vind ik ook interessant. De overeen-

ren van nu hebben niet Osama aan de muur hangen.»

Veto: *Uit alles wat u zegt blijkt een kritische ingesteldheid. Is dat een rode draad in uw werk?*

Koch: «Ik ga graag in tegen door iedereen geaccepteerde meningen. Tegen politieke correctheid. Tegen de gemakzucht van “dat is toch zo?” Zo werkt het niet in het leven. Op

“Boeken die iedereen goed vindt, zijn verdacht”

komsten tussen Bin Laden en Che Guevara zijn waarschijnlijk groter dan de verschillen. Che wilde ook een atoombom op New York gooien. Mijn hele generatie had een poster van Che aan de muur hangen. Maar de jonge-

school was de meest rechtse leraar de aardigste man. Terwijl de linkse meelopers allemaal watjes waren. Mijn personages zijn vaak wat in de war, maar ook een psychopaat kan zinnige dingen zeggen.»

Babylons Interuniversitaire Literaire Prijs

Afgelopen maandag was het feest in de keet in de Centrale Bibliotheek: naar aloude traditie werd Babylons Interuniversitaire Literaire Prijs uitgereikt. De laureaten, leesfanaten en andere liefhebbers konden tussen de awards door genieten van enkele muzikaal en poëtisch verantwoorde intermezzo's.

WIM DEHAEN |

Bij wijze van inleiding wist het presentatieduo, dat ons de hele avond zou onderhouden, te melden dat de geplande inleidende spreker had geannuleerd. Dat gaf het dynamische duo meteen een excuus voor een publieke schreeuw om loonsverhoging. Bijzonder grappig was de bijtende, hopeloze toon van hun verzoek waardoor het werkelijk onduidelijk was in welke mate hun aanpak van deze onrechtvaardigheid ernstig bedoeld was. Ook het publiek twijfelde of het moest lachen dan wel met gebalde vuist opstaan om de rechten van de kleine man te verdedigen.

Na het korte inleidende woordje werden we onderworpen aan de poëzie van Erik Spinoy. De sympathie ogende heer las ons enkele reisgedichten voor, terwijl er in de achtergrond fotootjes van zijn wereldtochten op een scherm werden geprojecteerd.

Daarna werden de winnaars proza bekend gemaakt, maar de jury had eerst een belangrijke boodschap voor de aanwezigen. De jury oor-

deelde dat de inzendingen dit jaar van een betrekkelijk laag niveau waren, in het bijzonder in de poëzieafdeling. Gelukkig kon de jury naar eigen zeggen nog enkele gulden haarspelden uit die hooiberg der mediocriteit plukken.

Bijzonder leuk was dat de laureaten hun eigen meesterwerkjes aan het publiek mochten voordragen. Daardoor konden we zien welke tekstjes bij de jury in de smaak vielen en hoorden we hen in de toon die de auteurs zelf passend vonden.

ARTY

Alvorens de laureaten in de afdeling poëzie werden aangekondigd werd er een cultureel verantwoorde adempauze ingelast, door Braakland/ZheBilding, de winnaars van twejaarlijkse cultuurprijs van de K.U.Leuven. De Braaklandjongens brachten een muzikale begeleiding van een strip van eigen makelij. Een lid van het publiek merkte op: “Gedateerde postrock combineren met een strip die niet speciaal tot de verbeelding spreekt is blijkbaar arty genoeg voor de K.U.Leuven om een zak met 15.000 euro uit hun kluis te

halen.” Harde woorden!

Daarna werden de winnaars van de categorie poëzie bekendgemaakt. Ook hier was het uiterst vermakelijk om te horen hoe de dichters hun eigen werk voordroegen aan het publiek. Een laureate die bij het opdragen via haar rollende “r” de geest van Kristien Hemmerechts evocerede, sprong in het oog. Of dat een liefdesdronken ophemeling is of een kwetsend verwijt laten we in het midden.

Na de voordrachten eindelijk ambience in den barak: het gelegenheidsstrio USO speelden voor ons een track van J.S. Bach. Dat hoogtepunt stond in schril contrast met de audiovisuele prijs, een bekroning voor een combinatie van woord, beeld en klank, die voor het eerst werd uitgereikt naast proza en poëzie. Dat is misschien de enige reden waarom het enigszins vergeeflijk was dat de technische ondersteuning te wensen over liet.

Van de afsluitende groep No Eggs Please kregen wij het niet warm, van de receptie achteraf evenmin.

WINNAARS

Proza: Jelle Mampaey, Elise Hoopman, Nick De Weerd
Poëzie: Bo Vanluchene (foto), Sien Demasure, Vincent Van Meenen
Audiovisueel: Dries Martens

Deadlinemanie | “Rekenen op het gezond verstand van de docenten”

Lange nachten, liters koffie, dichtvallende ogen. Deadlines sparen jong noch oud, arm noch rijk. Wanneer deadlines van papers en thesis samenvallen is een strak schema essentieel. Sommige studenten stellen echter dat er een structureel probleem is, omdat slechte programma- en examenplanning vanuit de faculteit een haalbaar schema in de weg staat.

RUBEN BRUYNNOOGHE & ELS DEHAEN |

Concreet gaat het om het tweede semester van masterstudenten die een eenjarige master afleggen. Van die studenten komt vaak de klacht dat er in het tweede semester vaak disproportioneel meer en zwaardere papers worden opgegeven dan in het eerste semester. Dat betekent veel extra werk op een moment dat studenten intensief aan hun thesis werken, die door de eenjarige master meestal pas vaste vorm krijgt in het tweede semester.

Bovendien vallen de uiterste deadlines voor die papers meestal samen met die van de thesis. Aan de faculteit Letteren is dat zelfs facultair vastgelegd op de eerste dag van de examens, dit jaar op tien juni. Annemarie Bom van het secretariaat van de faculteit Letteren: “De afspraak is gemaakt om de docen-

ten voldoende tijd te geven om de papers te kunnen nalezen. Uiteraard mogen de docenten de deadlines van de papers die zij opgeven, vroeger leggen.”

Na die uiterste inleverdatum voor papers en thesissen is de examenperiode een te rustig moment, omdat vakken met een paper geen bijkomend examen vragen. Sommige studenten stellen voor enkele vakken met examens in het eerste semester om te wisselen met vakken

met papers in het tweede semester. Maar zware programmawijzigingen moeten passeren langs de Permanente Onderwijscommissie en dat is niet vanzelfsprekend.

PLANNING

Volgens K.U.Leuven-vice-rector Onderwijsbeleid Ludo Melis zijn er meerdere mogelijke oorzaken van het deadlineprobleem: “Misschien ligt het wel aan de eenjarige masters

Bij de verschillende studentensecretariaten klinkt hetzelfde antwoord. Als studenten problemen hebben met deadlines, moet dat onderling maar worden uitgeklaard. De deadline voor de masterproef wordt immers facultair vastgelegd, terwijl de profen zelf de inleverdata voor de verschillende papers kunnen vastleggen. Dominique Ghesquière van de Faculteit Economie zegt het zo: “Ik denk dat hier de assertiviteit van de studenten naar boven moet komen.”

Toch valt het op dat de spreidingsproblemen bij Humane Wetenschappen groter zijn dan elders. Zo wordt bij Ingenieurswetenschappen expliciet aan de POC's gevraagd om rekening te houden met de thesisdeadline. “Al weten we natuurlijk niet wat de professoren daar precies mee doen,” zegt Annemie Caproens, de administratief directeur van Ingenieurswetenschappen.

Bij de faculteiten in Humane Wetenschappen daarentegen hoopt men vooral op goodwill. “Wij rekenen op het gezond verstand van de docenten om daar rekening mee te houden,” aldus nog Ghesquière.

“Assertiviteit van de studenten moet naar boven komen”

Splinter Kapitalisme is tof

In een opiniestuk in de vorige *Veto* konden we lezen hoe de kiesweken eigenlijk weinig met kiezen te maken hadden. Ondertussen is een week verstreken en zijn de laatste presidia aan bod gekomen. Ook nu weer lieten wij onze portefeuille thuis en genoten van eten en drank dat verdacht veel naar “gratis” smaakte.

In hoeverre is een kiesweek naast de kwestie? De bedoeling is nog steeds de ontplooiing van de kiesploeg en alles wat daar bij hoort. Dat programmapunten, functieverdeling en streefdoelen minder aan bod kwamen mag duidelijk wezen. Maar moeten we dan luid beginnen te roepen dat de kiesweken hun doel voorbijstreven en dat het kapitalisme sukt?

Tegenwoordig is het erg hip om het kapitalisme met een scheef oog te bekijken. Meer nog, we denken na over zijn immorele karaktertrekjes en zijn greep op onszelf. Maar is het de taak van presidia om zich daartegen af te zetten?

Daarna stemmen wij erop. Andere mogelijkheden om ons, kinderen van de consumptie, te laten stemmen bestaan niet.

ROMEINSE RIJK

De analogie met Caesar, preses van het voormalige Romeinse Rijk, kan hier tellen. Zoals hij z'n eerstejaars, het plebs, zoet hield, mag een voorbeeld heten. Nood aan intellectueel gezwam had zijn publiek niet. Nu ook niet. Ik verkies een gratis smoothie boven een bundeltje met de doelstellingen van team “Sneeuw witje”. Dat betekent niet dat zowel de Romeinen als het Leuvens studentenvolk geen intellectuele volkjes zijn. Na de kiesweken gaan we weer verder met de bestudering en vooral bekritisering van het kapitalisme. Tijdens de kiesweek kijken we gewoon even of team “Repelsteeltje” functioneert als een waardig presidium in deze tijden van consumptie. Helaas was dat laatste team een lolploeg. Alweer een pluspunt voor het achterliggende team dat

Kinderen van de consumptie

Elke kiesploeg ontplooit zich op zijn manier. Of nee; elke kiesploeg blijkt zich op dezelfde manier te ontplooiën. Ze gooien feestjes en gadgets in de gezichten van medestudenten. Zo laten zij zien dat ze enerzijds de consumptiemaatschappij onder de knie hebben en anderzijds, ach nee, er is geen anderzijds. Ze bouwen met hun team, ze denken, plannen, organiseren. Ze nemen verantwoordelijkheden, komen in de spotlights en profileren zich als waren ze een toekomstig presidium. Bestaat daarvoor in deze tijd een betere weg dan die van de consumptie? Hun handen van het kapitalisme houden, dat zou pas naast de kwestie zijn. Dan zou de toekomstige cursusdienst pamfletten gaan drukken, maar andere functies kunnen zich niet meer gaan bewijzen. Het kapitalisme en zijn dochter, de consumptiemaatschappij, zijn ingebakken in ons studentenleven. De presidia volgen, spelen daar op in en ontplooiën zich.

dat idee had.

Nog een positief aspect van de kiesweken verdient het om in het licht gezet te worden: grotere kringen brachten half studierend Leuven bij elkaar, kleinere kringen minstens een achtste. Wederom werd duidelijk hoezeer wij met z'n allen samenhangen. Alle lof dus aan de toekomstige presidia die het kapitalisme snappen! Lof aan onze kapitalistische samenhang! Zonder wroeging schranste u Bicky's aan vijftig cent per uur en grabbelde u nog een gratis Nalu mee. Programmapunten werden er niet duidelijker door, maar team “Doornroosje”, jullie zijn een waardig presidium, dat merk ik aan de gratis frieten.

QUINTEN EVENS |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

ALUMNI GEZOCHT VOOR 25 JAAR LOKO!

In november is het precies 25 jaar geleden dat LOKO het levenslicht zag als opvolger van de Algemene StudentenRaad (ASR). LOKO Alumni wil dit moment niet zomaar laten voorbij gaan: op 4 november organiseert de alumniwerking van LOKO een groot evenement om deze 25ste verjaardag te vieren.

Om van deze verjaardag een memorabel moment te maken is LOKO Alumni op zoek naar alumni van LOKO, Kringraad, Sociale Raad, Kultuurraad, Sportraad, en *Veto*. Was je zelf actief bij LOKO of één van haar raden, geef dan een seintje via alumni@loko.be of via de website <http://alumni.loko.be>.

Naar aanleiding van 25 jaar LOKO wordt ook een publicatie uitgegeven waarin wordt teruggeblikt op de afgelopen 25 jaar. LOKO Alumni is hiervoor nog op zoek naar leuke anekdotes en foto's uit de oude doos. Heb je nog wat fotomateriaal op zolder liggen? Heb je nog spannende LOKO-anekdotes en verhalen? Laat het weten via alumni@loko.be.

Lezersbrief

Milleniumdoelstellingen

De twee artikels in *Veto* over de Milleniumdoelstellingen waren interessant, maar geven wel een vrij optimistisch beeld van het behalen van die doelstellingen. Nochtans hebben de Wereldbank en het IMF enkele jaren geleden verklaard dat de meeste landen in het Zuiden deze doelstellingen niet zullen behalen. En dat was dan nog net voor het uitbreken van de economische crisis. En ondertussen zijn ook de voedselprijzen weer sterk aan het stijgen zodat volgens de Wereldvoedselorganisatie het aantal ondervoede mensen de laatste paar jaar sterk gestegen is.

Opvallend is wel dat, over een langere periode gezien, het vooral de landen zijn die de kapitalistische vrije markt geen vrij spel geven en waar sterke vakbonden en sociale organisaties aanwezig zijn die de beste resultaten behalen. Neem bv. Cuba. Dat land scoort op de ‘Human development index’ van de VN al vele jaren veel beter dan de andere landen in het Zuiden die de neo-liberale recepten toepassen.

Eigelijk is Cuba één van de zeer weinige ‘ontwikkelingslanden’ die de mileniumdoelstellingen al grotendeels verwezenlijkt heeft. Alhoewel de gewone Cubanen het niet altijd gemakkelijk hebben zijn honger en extreme armoede nagenoeg uitgeroeid in Cuba, gaan alle kinderen er (gratis) naar school en krijgen vrouwen op alle vlakken gelijke kansen. Het percentage vrouwen in bv. het Cubaanse parlement ligt een heel stuk hoger dan het wereldgemiddelde. De gemiddelde levensverwachting bedraagt 79 jaar, even hoog dan in de meest ontwikkelde landen zoals bv. België. De kindersterfte is er één van de laagste van de wereld (lager dan in de VS). Dat komt ondermeer omdat 100 % van de Cubaanse kinderen gratis ingeënt zijn tegen 13 infectie- en kinderziekten.

Ook het aantal vrouwen dat sterft bij de ge-

boorte van hun kind ligt veel lager dan in de rest van Latijns-Amerika. In de Dominicaanse republiek, een buurland van Cuba ligt dat cijfer meer dan vier maal zo hoog, om van Haiti, een ander buurland van Cuba, maar te zwijgen.

Wat doelstelling 8 betreft kan Cuba een uitzonderlijk palmares voorleggen :want hoewel Cuba zelf eigenlijk een ontwikkelingsland is geeft het sinds het begin van de revolutie al enorm veel gratis hulp aan andere ontwikkelingslanden. Zo studeren er jaarlijks tienduizenden studenten uit andere landen (meestal gratis) in Cuba terwijl er tienduizenden Cubaanse gezondheidswerkers (bv. 70.000 in 2008) in tientallen andere landen actief zijn en daar een belangrijke bijdrage leveren aan het behalen van de milleniumdoelstellingen in die landen (bv. in Venezuela).

Ook in de bestrijding van belangrijke ziektes en HIV/AIDS en op het vlak van duurzame ontwikkeling scoort Cuba zeer goed : Volgens een rapport van het WWF (Wereldnatuurfonds) van enkele jaren geleden is Cuba HET ENIGE LAND ter wereld dat een goede levenskwaliteit voor zijn bevolking (o.a. gemeten volgens de HDI) combineert met een ecologisch verantwoord “menselijke voetafdruk” die het milieu niet te zwaar belast.

Al de hierboven vernoemde feiten en cijfers zouden iedereen tot nadenken moeten stemmen : vooral dan diegenen die beweren het beste met de mensheid voor te hebben, maar tegelijkertijd niets liever zouden willen dan dat het Cubaanse socialistische/communistische systeem zou opgedoekt worden.

ROGER LIEKENS |

Opgelet: lezersbrieven en vrije tribunes worden niet nagelezen door onze eindredactie.

CULKAL

DINSDAG 17/5

Steak Number Eight

muziek — om 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Manta van H la Fattoumi & Eric Lamoureux

dans — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Vorst-Forest van Cie Cecilia & KVS*

theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Sneak Preview

verrassingsfilm — om 22u30 in Cinema ZED (www.cinemazed.be)

WOENSDAG 18/5

Vorst-Forest van Cie Cecilia & KVS

theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

DONDERDAG 19/5

New York Counterpoint van Het Collectief*

klassiek — om 20u00 in 't Wagehuys (www.30cc.be)

Laatste liefde van De Parade

theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

13 & God + Saroos*

muziek — om 20u30 in STUK labozaal (www.stuk.be)

Raymond van het Groenewoud*

muziek — om 22u00 in café Libertad (www.libertad.be)

VRIJDAG 20/5

Tony & de Hangmatten

muziek — om 22u00 in café Libertad (www.libertad.be)

ZONDAG 22/5

Jazz op Zondag

muziek — om 21u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

*Om van uw leven niet te vergeten.

(1s)

THE RING OF FIRE

ACHTUNG

VETO TRAKTEERT!

Over Bola Moya heeft u op pagina tien alles gelezen wat u moet weten. Het goede nieuws is dat we er twee duotickets voor weggeven. Party for Malawi!

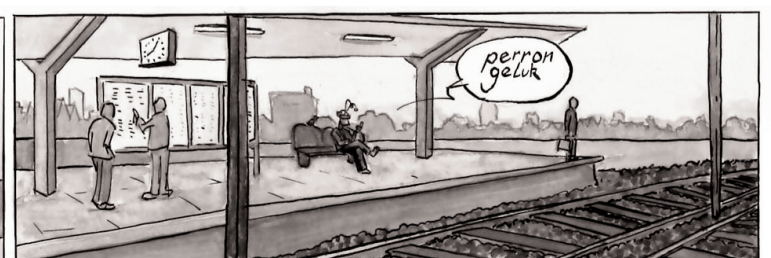
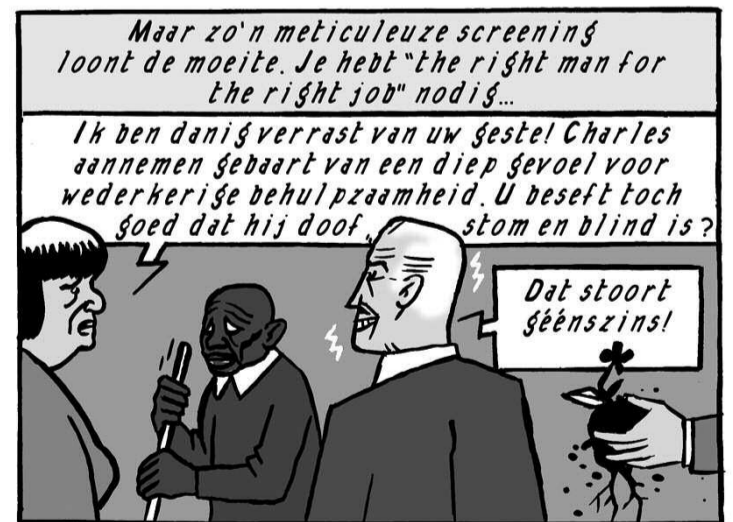
Mail naar traktatie@veto.be wie afgelopen vrijdag tot de volgende hoofdredacteur van Veto is gekozen.

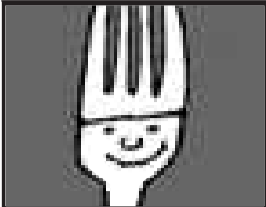
De mogelijkheden zijn:

- Idi Amin
- Freddie Murphy
- Pieter Haeck
- Hans Vandenabeele

Good night, and good luck!

Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge Parkinson & Alzheimer

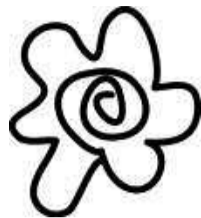

Menu van de week in Alma 1-2-3 17-20 Mei 2011

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.10
Kippenreepjes met sweet thai saus en sla		€ 2.60
Koninginnenhapje		€ 3.50
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	A1+A2	€ 3.50
Spaghetti bolognaise	A3	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€
4	6	0
Visfilet met kruidenboter en slaatje		€ 5.00
Wienerschnitzel met boontjes		€ 4.60

woensdag

Gemarineerde kipfilet met zazikisaus, salade en aardappel in de schil		€ 4.60
Koninginnenhapje	A3	€ 3.50
Quornburger met Kongolese saus		€ 3.50
Spaghetti bolognaise	A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.60
Varkensgebraad met zoetzure chili, wokgroenten en rijst		€ 4.60
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje		€ 2.60

donderdag

Gemarineerde ribbetjes met kruidenboter en rauwkost		€ 5.00
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst		€ 4.10
Gevulde paprika met quorn en groenten	A2	€ 4.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1+A3	€ 4.60
Koninginnenhapje		€ 3.50
Lamssteakburger met groententabouleh		€ 4.10
Spaghetti bolognaise		€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	A2+A3	€ 2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60
Vleeskroketten met erwten en wortelen	A3	€ 2.60

vrijdag

Koninginnenhapje	A3	€ 3.50
Pangasiusfilet met bieslooksaus en juliennegroenten		€ 5.00
Penne met pesto en kaas		€ 2.60 - 3.10
Pitabroodje veggie gyros met dille en tomatensalade		€ 4.60
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

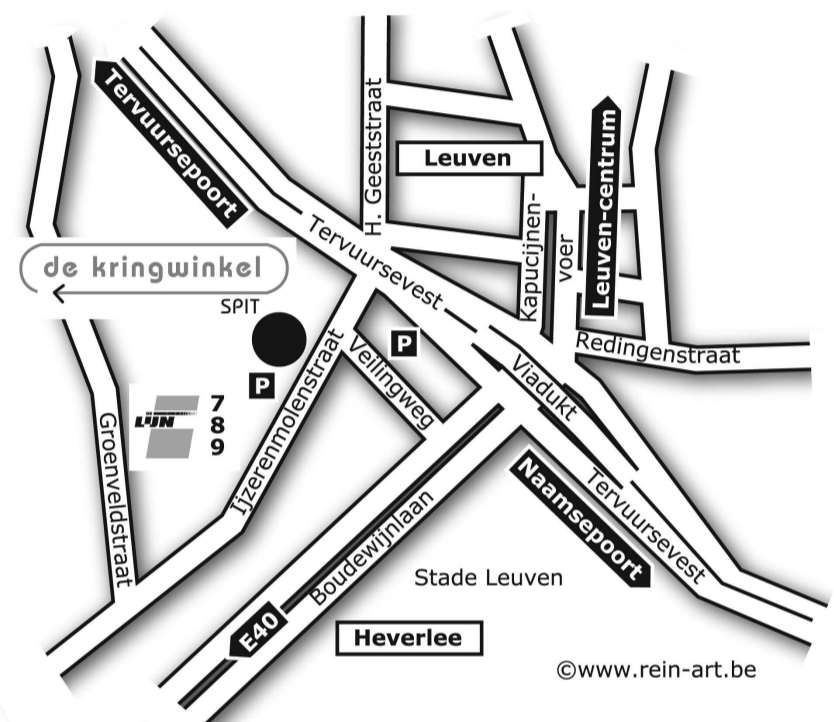
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

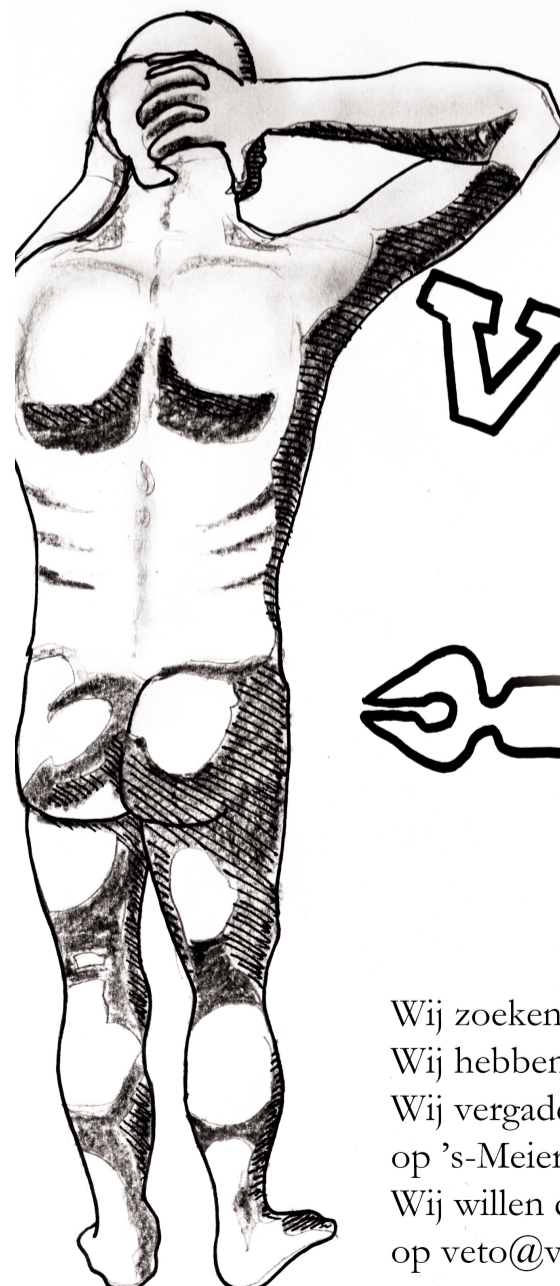
De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

veto

WIL JE MEER?

Wij zoeken immer medewerkers.
Wij hebben alle vaardigheden nodig.
Wij vergaderen 's vrijdags om 16u00 op 's-Meiersstraat 5.
Wij willen dat gij ons mailt op veto@veto.be.

KULEUGEN

LOCO-top investeert in teambuilding om problemen bij interne werking op te lossen.

IK HEB HET
SPEL
VERLOREN!

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 24
Maandag 15 mei 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ruben "De recentste Schamper"
Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:

Geert "Het Groot Gevaar" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Eline "De Innovation" Van Eldere, Jelle "Rome" Dehaen, Laurens "De Centrale Bibliotheek" Cerulus, Pieter "Dresden" Haeck, Linde "De Reichstag" Smeets, Jens "Heksen" Cardinaels & Sophie "The roof" Verreyken

Schrijvers:

An "Londen" Cuypers, Cedric "Die Tunesische universiteitsstudent" Hauben, Ellen "WTC" Van Cutsem, Els "Kerstbomen" Dehaen, Frank "Carthago" Pietermaat, Joris "De Hemel" Himpens, Margot "De Hoge Venen" Hollevoet, Marijke "Jeanne D'Arc" Van Geel, Quinten "De Seven Oaks tijdens Disco Pogo" Evens, Sarah "Het seinhuis van Etterbeek" Van Pee, Thomas "Het bos van Bambi" Cliquet

Fotografen:

Alessandra "De Ring" Ruyten, Andrew "Montserrat" Snowball, Bas "Het geld van de SP" Van den Bogaert, Joachim "De platencollectie van Big Bill" Beckers, Johan "Jan Pallach" Beckers, Joris "De olievelden van Irak" Deloof, Lynn "Een Veto op LOKO-midweek" Gyselen & Nick "Geflambeerde

pannenkoeken" De Gregorio

Tekenaars:

Steven "Kerstbomen" Selschotter, Simon "De kernreactor van Tsjernobyl" Englebert, Peter "De Concorde" Moerenhout, Seb "De Columbia" C & Mathias "De formule 1-wagen van Nikki Lauda" Van den Berghe

DTP:

Ruben Bruynooghe, Geert Janssen, Margot Hollevoet, Jeroen "De cinema in Inglourious Basterds" Deblaere & Jens Cardinaels

Eindredactie:

Jens Cardinaels, Els Dehaen, Joachim "SLO" Beckers & Christoph "De Notre Dame" Meeussen

Internet:

www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:

Alfaset cvba
Maxim "De ambities van Harry" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, tekening layout, dingen die afgeflit zijn...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14 uur ingezonden worden via veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen:
016/22.31.09 of
albatros@loko.be

Vorige week streek het literaire avondprogramma De Oogst van het Seizoen neer bij 30CC. Een van de auteurs die langskwamen, was RTBF.be-journalist Christophe Deborsu. Hij schreef het boek "Dag Vlaanderen", waarin de verschillen tussen Vlamingen en Walen onder de loep worden genomen.

JENS CARDINAELS |

Veto: Waarom schreef u het boek?

Christophe Deborsu: «Ik kreeg van een viertal uitgeverijen de vraag om dit boek te schrijven. In het begin hapte ik niet toe, maar uiteindelijk ging ik toch op hun voorstel in. Ik schreef al een paar jaar columns voor *De Standaard*. Ik was zo ijdel te denken dat ik in het Nederlands kon schrijven. Bovendien kwam de vraag vlak na de verkiezingen van 2010, die voor een politieke aardverschuiving zorgden.»

Veto: Het boek staat bovenaan in de toptien. Hoe komt dat?

Deborsu: «Geen idee. De uitgever miktte op 8.000 exemplaren, terwijl er nu al 20.000 in omloop zijn. Hij had dus ook niet verwacht dat het zo'n succes zou worden. Maar je moet dat ook relativeren: vergeleken met Jeroen Meus verkoop ik een pak minder boeken.»

«Misschien komt het doordat ik geen Vlaming ben en het boek toch voor een Vlaams publiek geschreven is. Uiteraard heeft de politieke situatie er ook veel mee te maken. Ik werd bovendien gesteund door de Vlaamse media.»

Veto: Over Vlaamse media gesproken: in de rubriek "Dag Vlaanderen" van het VRT-programma "De Zevende Dag" bracht u elke week nieuws uit Wallonië. Waarom is die rubriek stopgezet?

Deborsu: «Op de televisie moet je telkens met nieuwe dingen komen. Het zou oorspronkelijk een jaar gemaakt worden, maar uiteindelijk is het twee jaar uitgezonden.»

«Maar zo'n rubriek heeft niet veel invloed, terwijl een spelprogramma met Vlamingen en Walen dat wel zou hebben. Het is onvoorstelbaar dat dat nog nooit gemaakt is. Waarom zitten er geen Walen in *Familie of Thuis*? Waarom zitten er zo weinig Vlamingen in Waalse programma's?»

Veto: Ook wat politieke debatten betreft, is er amper samenwerking tussen Vlaamse en Waalse media. Vlaamse zenders houden debatten tussen Vlaamse politici en Waalse tussen Waalse.

Deborsu: «Terechte opmerking. Bij de recentste verkiezingen waren er plannen voor een gezamenlijk debat, georganiseerd door de VRT en RTBF.be. Maar die laatste heeft zich uiteindelijk teruggetrokken (omdat het anti-democratisch geachte Vlaams Belang deelnam aan het debat, terwijl het in Wallonië verboden is debatten met anti-democratische partijen uit te zenden, red.). Het was dus de schuld van de Franstaligen (lacht). Hopelijk is er de volgende keer — of dat nu over zes maanden is of in 2014 — wel een gezamenlijk debat.»

«Het is belangrijk dat politici in beide landsdelen bekend zijn, maar ik ben geen voorstander van een federale kieskring. Politici kunnen zich immers moeilijk populair maken aan de andere kant van de taalgrens. Ik heb voor een van mijn programma's undercover campagne gevoerd voor PS-voorzitter Elio Di Rupo en toen ben ik bijna slaags geraakt met een Vlaams Belang-aanhanger. Geen federale kieskring dus, maar wel nationale debatten

Navraag

CHRISTOPHE DEBORSU

ANDREW SNOWBALL

VAN "BYE BYE BELGIUM" NAAR "DAG VLAANDEREN"

"Sommige Brusselaars denken hetzelfde over Wallonië als Vlaams-nationalisten"

op tv, zodat iedereen weet wie er aan de macht komt.»

Veto: Ziet u de huidige toestand goed aftopen?

Deborsu: «Tja, wat bedoel je met goed? (lacht) Laat ons zeggen: als er een regering is. Want we kunnen ons terecht afvragen of er nog een Belgische regering komt. Maar in België kan alles plots veranderen, dus wie weet... In ieder geval: geen enkele Waalse journalist zou volmondig "ja" antwoorden op uw vraag.»

Veto: In uw boek zegt u dat Walen en Franstalige Brusselaars totaal verschillend zijn. Vreemd dat ze dan de weliswaar overroepen Fédération Wallonie-Bruxelles hebben opgericht.

Deborsu: «Groot gelijk. De politici

willen de verschillen opvangen. In 2005 interviewde ik Brussels minister-president Charles Picqué (PS). Ik vroeg hem wat er met Brussel zou gebeuren, mocht België splitsen. Hij antwoordde toen dat Brussel een internationale stad zou worden; een aparte staat. Want de Vlamingen zouden het volgens hem nooit pikken dat Brussel zich bij Wallonië zou voegen. Nu is hij er — net als alle Franstalige politici — van overtuigd dat na een splitsing de staat Wallo-BruX zou worden opgericht. Wellicht vinden ze dat er al genoeg verschillen zijn tussen Franstaligen en Vlamingen en dat daardoor verschillen tussen Franstaligen onderling uit den boze zijn.»

«Maar verschillen tussen Franstalige Brusselaars en Walen, zijn er wel degelijk. Er zijn er meer dan tien jaar geleden. Sommige Brusselaars denken hetzelfde over Wallonië als Vlaams-nationalisten. Ook zij zien Wallonië als een last.»

Veto: De verschillen tussen Vlamingen en Walen zijn begrijpelijk, want ze hebben andere toezenders, andere kranten. De Brusselaars en de Walen hebben daarentegen dezelfde media, literatuur...

Deborsu: «Ja, maar het feit dat

Brussel indertijd een apart gewest geworden is, heeft ervoor gezorgd dat er een andere identiteit ontstaan is. Hoe je het ook draait of keert: het is zo. Bovendien is er geen territoriale band met Wallonië. Daarom willen veel Waalse politici een corridor naar Wallonië maken. Enfin, ja, ik heb veel Brusselse vrienden die zeggen: "Als het ooit tot een splitsing komt, trek jullie plan dan maar.»

MILITANT

Veto: U werkte mee aan het nep-journaal "Bye Bye Belgium", waarin de Vlamingen zogezegd eenzijdig hun onafhankelijkheid hadden uitgeroepen. Heeft u daar spijt van?

Deborsu: «Nee, nee, nee. Een paar maanden na de feiten werden we ervan beschuldigd dat we aan de basis lagen van het succes van de N-VA. Maar de peilingen spraken dat tegen. Het programma heeft dus helemaal geen impact gehad. Dat neemt niet weg dat het een gedurfd experiment was. Meer dan acht kijkers op tien geloofden het.»

Veto: De Waalse media worden er in Vlaanderen wel eens van beschuldigd militant te zijn. Geldt dat andersom ook?

"Voorstel Van Aelst (N-VA) om Franse les af te schaffen, geen slecht idee"

Deborsu: «We zijn het kind van onze gemeenschap, het is dus logisch dat we vanuit ons eigen perspectief berichten. We zijn het enige federale land in de wereld waar er geen structurele band is tussen de openbare omroepen. Bovendien hebben die omroepen de opdracht om het gemeenschapsgevoel in de eigen regio te bevorderen.»

«Ik vind trouwens dat de hetze over het militante gedrag van de Franstalige media voor een positieve evolutie heeft gezorgd. Er zat een grond van waarheid in en ik ervaar dat we nu veel voorzichtiger zijn. We beseffen dat mediawatchers ons in de gaten houden. Zo verklaarde Le Soirhoofdredacteur Béatrice Delvaux onlangs nog dat ze cartoons geweerd had (op een van de cartoons houdt N-VA'er Bart De Wever een pistool tegen de slaap van de koning, op een andere dromen cdH'ster Joëlle Milquet en PS'er Elio Di Rupo dat De Wever zoals Osama Bin Laden op de bodem van de oceaan ligt, red.). Dat is nieuw en het is zeker geen slechte evolutie. Uiteraard mag het ook niet ontaarden in censuur.»

Veto: U kunt bijna perfect Nederlands, maar veel andere Walen niet.

Deborsu: «Ongeveer de helft van de middelbare scholieren kiest voor het Nederlands, de andere helft kiest voor het Engels. Er zijn geen cijfers over, maar ik schat dat ongeveer tien procent nooit Nederlands heeft gehad. Dat is te veel. Ik heb de Waalse onderwijsministers dan ook vaak gevraagd waarom ze het Nederlands niet verplichten. Dat zou toch een enorm statement zijn? Maar dan antwoorden ze dat "er geen sociaal draagvlak voor bestaat". Dat is wellicht zo, want anders kozen meer Walen voor het Nederlands.»

Veto: Moeten de Vlamingen dan maar de Franse lessen afschaffen, zoals N-VA'er Vic Van Aelst voorstelt?

Deborsu: «Supervoorstel! Ik ga volledig akkoord met hem (lacht). Ik zeg dat natuurlijk met een glimlach, maar dan zou elke Waal verplicht worden om Nederlands te spreken. Want als een Vlaming en een Waal met elkaar spreken, is dat bijna altijd in het Frans. Er zijn dan wel meer Walen die het Nederlands meester zijn, maar het blijft voor hen moeilijk om Nederlands te spreken met Nederlandstaligen, die graag en uit gewoonte Frans spreken. Want goed spreken leer je door veel te spreken. Van Aelst heeft dus een Waalse gezinde stelling geponeerd (lacht).»

Veto: Hoe is het eigenlijk gesteld met de Waalse identiteit?

Deborsu: «Vroeger was het zo dat sommige Walen er niet graag voor uitkwamen dat ze Waals waren. Nu gaat het economisch beter, waardoor we trotser worden. Vroeger trokken alle Walen die iets betekenden naar het buitenland, het leek wel alsof Waal zijn een ziekte was. Ik heb wel eens gezegd dat het woord "Waals" in de titel van je tv-programma zetten zorgt voor slechte kijkcijfers. Maar ik merk dat onze steracteur Benoît Poelvoorde in Wallonië blijft wonen. Er is dus iets aan het veranderen.»